

D E L E N S R E V U E

OFFICIEEL ORGAAN DER R. K. SPORTVEREENIGING "LENIG EN SNEL"

R. K. S. V. "Lenig
en Snel" Opge-
richt te Scheve-
ningen 18 Dec. '20.
Bisschopp. goedge-
keurd 25 Nov. '21.

EENDRACHT
MAAKT
MACHT

Secretariaat:
H. Costerstr.
249 den Haag
Bureau Lensre-
vue Amandelstr.
51 s-Gravenhage

IN MEMORIAM: Gedenkt in de verloren oogenblikjes onze overleden vrienden Bep Starrenburg, Jan Goorberg, Guus Bol, Louis Wezenberg, Freek Stoops en Andre Smits.

OFFICIEEL: De Eco. bestaat thans uit de heren: L. Janssen, Fultonstr. 27, secretaris (afschrijvingen dus dit adres) A. v.d. Kley, Beyerstraat 78 A, Bunderkamp, Steynlaan 60, terwijl de Heer P. Miltenburg onze secretaris zal assisteeran.

Terreinafkeuringen alleen: Café Alsem, Apeldoornschelaan, tel. Inlichtingen hierover wordt aan geen enkel adres van bovenvermalde heren verstrekt!

Voor klachten, vragen, enz. enz. kan men zich, behalve schriftelijk, ook mondeling wenden tot onze commissie, iedere Dinsdagavond tusschen 8 en 9 uur. (Neem hier goede nota van! R.) OP ANDERE TIJDSTIPPEN KUNNEN WIJ U WEGENS TIJDGEBREK NIET VAN DIENST ZIJN.

Niet opkomen zal voortaan onherroepelijk worden beboet. Aan deze maatregelen zal streng de hand worden gehouden

Eco.

Op Zondag 10 Februari a.s. worden wederom alle Lensleden verwacht om half negen in de kapel van de Eerw. Broeders, Noorderbeekdwarsstraat 202 voor de tweemaandelijksche bijeenkomst. Fietsen kunnen geplaatst worden Keppelerstraat 322.

Het Bestuur.

EEN WOORD VOORAF.

In 1934 zijn wij enige keren in de gelegenheid geweest onze dank te zeggen voor de trouw, waarmee sommige leden of instanties in Lens hun bijdrage in de revue lieten afdrukken. Daarnaast ook aan hen die door vele uren van hun vrije tijd te offeren de regelmatige verschijning van ons clubblad hebben mogelijk gemaakt. Als we nu weer de eerste revue van het nieuwe jaar samenstellen en de wens uitspreken dat ook 1935 moge rekenen op de zo noodzakelijke hulp van bovengenoemde ongenoemden, dan wagen we toch zulks niet zonder op de eerste bladzijde van deze revue een kort maar warm woord van dank te schrijven aan de inzenders, de letterzetters en den drukker zonder wier arbeid Lens geen Lensrevue zou bezitten. Men denkt misschien nooit an het werk dat die mensen leveren, noch aan de tijd die zij van hun vrije uren afnemen. Daarom menen wij goed te doen eens even aan te herinneren: misschien kan een vingerwijzing zijn voor den een of ander die wat al te gemakkelijk in de schaduw van zoete rust zich neervlijt en zijn kamaraads lustig laat ploeteren in de hitte van de dag.

Overigens hebben wij nog een vraag. Waar blijft de massa van de Lensers? Zeker, Lenslui staan bekend als bescheiden mensen; maar al te grote bescheidenheid gaat op verlegenheid gelijken en dan is 't de vraag of nog wel van deugd sprake is. Vooruit heren, durft U, komt dan eens voor de dag. U kunt toch een schuilnaam nemen om aan de verheven deugd van bescheidenheid tegemoet te komen.

Red.

ZUINIG.

Als U dit opschrift leest, vrienden, dan zult ge natuurlijk denken dat ik U ga spreken over het slijk der aarde, dat men geld noemt. Wellicht zult U van mij verwachten een probate methode af een gemakkelijker schema, hoe men van 125 of 150 centen zakgeld zijn contributie kan betalen, zijn cigaretje rooken en voorzien in andere noodzakelijke levensbehoeften, en tevens nog een aardige duit op de spaarbank brengen. Toch is dit precies mijn bedoeling niet. Wat dan wel? Een preek wil ik houden. Evenwel behoeft dit voor U geen aanleiding te zijn om niet verder te lezen. Zuinigheid is over 't algemeen een deugd, en wel een huishoudelijke deugd. Ik meen, dat ook de H. Schrift eregens rept, dat een zuinige huisvrouw een kostbare schat is. Toch heeft "zuinig" ook wel eens een ongunstige beteekenis, en hierover wilde ik het juist hebben. Ik vernam, dat na onze laatste Zondagmorgenbijeenkomst iemand aan Pater Heijmeijer vroeg: "Wie vindt U het?" "Heel mooi", was het antwoord, "maar.....nog veel mooier zou het zijn als al die jonge mannen ook te communie gingen" Den spijker op z'n kop. Van het begin af aan hebben we geen verplichte algemeene Communie willen vaststellen; dwingen is voor mij niet prettig, en een godwongen daad voor U minder verdienstelijk; we hebben alleen aangespoord, en ik meende, dat dit voldoende zou zijn om te mogen verwachten dan tenminste een flink deel van onze leden van deze schoone gelegenheid zou gebruik maken. Ik moet echter vernemen, dat in dit opzicht het resultaat "nogal zuinig" is. En ik denk nog verder. Ik vraag mij b.v. af: als onze leden bij zulk een uitgezochte gelegenheid niet te Communie gaan, zouden ze dan op andere Zondagen wel gaan? Als, wat ik tenminste voor sommigen vrees, deze vraag ontkennend zou moeten beantwoord worden dan zou ik het niet alleen "nogal" zuinig, maar zelfs "heel erg" zuinig vinden. Vrienden, honderd jaar geleden gingen de meeste katholieken alleen op de hooge feestdagen te communie. Ook hier is veel veranderd; we leven nu vlugger. Wie aan de oude practijk vasthoudt gaat niet met zijn tijd mee, is hopeloos oudswets; zoo iemand geeft er de voorkeur aan per trekschuit naar den hemel te reizen in plaats van per vliegtuig. Natuurlijk kan men er zoo komen, maar als 't gelukken mag, is 't zeker niet de beste, niet de snelste, niet de gemakkelijkste, niet de voordeeligste methode.

Ik meen daarom goed te doen vrienden U nog eens dringens aan te sporen, niet alleen om trouw en op stichtende wijze onze bijeenkomsten bij-te wonen, maar ook om zooveel als dit mogelijk is allen ter H. Tafel te naderen. Bijzonder degenen, die in onze vereeniging een eenigszins toonaangevende positie in nemen wil ik aansporen hierin het goede voorbeeld te geven; het schijnt mij vanzelfsprekend, dat zij het als een eereplicht beschouwen hierin aan de anderen voor te gaan.

Zoo durf ik hopen dat voortaan op onze Zondagmorgenbijeenkomsten onze leden in grote getale zullen communiceeren. Als dit gebeurt, dan ben ik er wel van overtuigd, dat de geest in onze vereeniging goed zal blijven en dat onze leden degelijke katholieke menschen zullen zijn. Vrienden, zult U het niet vergeten, en als U binnenkort een uitnodiging krijgt, er goed aan denken?

E. Stol wijk Pr.

AAN DE LEDEN!

Verschillende malen reeds hebben wij den laatsten tijd in onze revue zinspelingen gemaakt op het a.s. 15 jarig bestaan van onze vereeniging. En in de laatste bestuursvergadering is vanzelf hierover een hartig woordje gesproken en was men het er unaniem over eens, dat dit gedenkwaardig feit op feestelijke wijze moest herdacht worden. Natuurlijk, verbeelt U, Lens 15 jaar oud en dan geen feest; dat kan niet. Wel zijn er nog geen positieve plannen gemaakt, maar in principe staat thans reeds vast, dat we gaan feestvieren.

Daarom werd reeds direct met de werkzaamheden een aanvang gemaakt en een circulaire samengesteld, welke misschien reeds in Uw bezit is of U dezer dagen zal bereiken. De bedoeling raadt U reeds: we gaan een garantiefonds formeeren, teneinde in staat te zijn dit jubileum op waardige wijze te vieren.

U Lensers vragen we om medewerking want ons plan kan en moet slagen. Iedere bijdrage, hoe gering ook, is van harte welkom. Bewerkt dus Uw ouders, broers, zusters en overige familieleden, vrienden en bekenden tot het geven van een bijdrage. Zij zullen er geen spijt van hebben.

Aan den slag, heeren ! Wij rekenen op U.

W.v. Boheemen,
Voorzitter.

UIT NOË'S DAGEN.

Toen het veertig dagen en veertig nachten geregend had, en het water 15 el boven de toppen der bergen gestegen was, en Noë in de ark over de wateren vóer honderd vijftig dagen lang, toen had er zeker niet gevoetbald kunnen worden. Nu heeft het wel geen veertig etmalen achtereen geregend, maar toch kan er den laatsten tijd telkens niet gespeeld worden. Dát is verveld, dat is naar, dat is ongelukkig. Wat moet je nou doen ? Ja, wat moet je nou doen ? Wat je doen moet ? In ieder geval niet kanke- ren, niet mopperen, niet schelden op onze club. We zijn niet alleen; het gros van de andre clubs deelt in ons lot. Wat je doen moet ? Een vroolijk gezicht zetten, frissche kerels zijn, trouw blijven, trouw contributie betalen. Na regen komt zonneshijn. Zelfs aan de zondvloed is een eind ge- komen, ook deze natte periode zal weldra achter den rug zijn en dan gaat alles weer zijn gewone gang. Daarom vrienden, blijft altijd trouw. Deedt ge 't niet het zou U later zeker spijten.

E. Stolwijk Pr.

NIEUWS VAN DE ELFTAL COMMISSIE.

Waar het slechte weer al niet toe leiden kan. Onze maandelijk- sche bijdrage kunnen we deze keer onmogelijk inzenden onder de titel "Voetbalnieuws" want dat is er niet. Dus ditmaal onder andere vlag. We schrijven heden Zondag, 13 Januari. 't Was vandaag ook weer mis. Alles afgekeurd ! Voor de hoeveelste maal ? We weten het niet precies meer, maar wat aan duidelijkheid niets te wenschen overlaat is het feit dat Lens 1 nu, half Januari, nog slechts zeven wedstrijden heeft gespeeld. Reeds tal van weken is het, dat wij de Dinsdagavonden ons werk plechtmatig verrich- ten met het weinig bemoedigende vooruitzicht dat het wel weer vergeefs zal zijn. Voor het laatst in 1934 speelden de onzen op Waalhaven tegen Celer. 't Was nog lang voor Kerstmis. Reeds toen waren we er niet zeker van of het Rotterdamsche veld bespeelbaar zou zijn. Onze tegenstander be- schikte gelukkig over meer dan een terrein waardoor 't mogelijk was, dat er gespeeld werd. 't Was weer een nederlaag. Terwijl boven onze hoofden de Snip met oorverdovend geraas haar eerste proefvluchten voor haar ver- re reis naar de West uitvoerde, trachtte ook Lens 1 een zware proefsuc- ces te doorstaan. Maar 't was voor de blauw-wittem een te moeilijke op- gaaf: met een onvolledig elftal het goed spelend Celer te weerstaan bleek niet mogelijk. Een volledige ploeg, had o.i. hier zeker een punt behaald. De wegblijvers mogen zich heus wel eens tweemaal bedenken voor ze beslui- ten niet mee te spelen. Dat zij zelf hun krachten niet kunnen geven is nog niet altijd het voornaamste gemis. Het zal echter vaak voorkomen dat een geheel of gedeeltelijke nieuwe opstelling moet geformeerd worden. De sterkte van een elftal zal door zulk een maatregel verminderen. Voet- ballen doet men voor z'n genoeg. Dit wil echter niet zeggen, dat er niet meer verplichtingen bestaan dan alleen z'n contributie voldoen. Meer willen we er nu niet van zeggen.

Uit zeven wedstrijden slechts vier punten is een schrale buit. Kansloos zijn we echter nog niet. 't Zou een dwaasheid zijn zulks te ver- onderstellen wanneer de competitie slechts voor de kleinste helft is ge- speeld. Een gevaar is hieraan wel verbonden. Men is nu spoedig geneigd te veronderstellen dat die achterstand wel wordt ingeloopt. Dat gebeurt echter niet altijd. De voetbalhistorie geeft daarvan meerdere voorbeelden. 't Is gebleken, dat P.F.C., Graaf Floris, Vep en wij tot de zwakkeren be- hooren. Momenteel sluiten we het rijtje. We doen niet aan chauvinisme als we beweren dat Lens in dit kwartet niet de minste behoeft te zijn ! Als het nieuwe jaar ons afschrijvingen bespaard blijven en we met wat meer enthousiasme de zaak aanpakken, zal ons jubileum-jaar ons geen degrada- tie brengen.

Dereserves. Ja, wat zullen we over hen schrijven. Dat ze ook onderaan staan? Och, dat is slechts een kwestie van tijd. Nu de oude garde hun voetbalschoenen hebben opgezocht, zal het wel beter gaan. Het tweede elftal moest eigenlijk veel meer oud-eerste elftallers bezitten. Over het algemeen wordt bij het gemis aan snelheid aangevuld door techniek, waarmee niet alleen de ploeg maar ook de overige jongere spelers individueel hun voordeel mee kunnen doen. In de strijd tegen GDA 2 ging het reeds veel beter. 't Zal noodig zijn, zoo spoedig mogelijk een aanvang te maken met het verzamelen van punten. Aan eervolle nederlagen hebben we niets. Graaf Willem 2 kan zich ook niet beroemen op een rijk bezit aan overwinningen doch Lens 2 met slechts 1 punt maakt het al heel povertjes. Hard werken is het parool. Helaas valt over Lens 3 en 4 ook niet veel goeds te zeggen. 't Is onze schuld niet dat we ditmaal zoo in mineur moeten schrijven, de feiten laten ons geen anderen weg. Onwillekeurig moeten we nu denken aan die zoo slecht bezochte trainingsavonden gedurende de zomer 1934. 't Wreekt zich dit seizoen wel op sprekende wijze. Wij blijven bij onze meening- meermalen hier reeds geuit- dat het materiaal voor behoorlijke elftallen aanwezig is. Het derde en vierde zijn niet zooveel zwakker dan de diverse clubs uit hun afdelingen, behoeven het althans niet te zijn. Als het enthousiasme, dat bij hen gelukkig wel aanwezig is tijdens wedstrijden er toe kon leiden des Zaterdag regelmatig te komen trainen zou er veel gewonnen zijn.

Katen we het maar ronduit bekennen: we bringer er allemaal momenteel niet veel van terecht. Daar moet verandering in komen en wij rekenen het ons tot voornaamste taak hieraan mede te werken. Zonder medewerking van allen zal dat echter niet gaan. We zullen het hierbij laten. Nog slechts dit dringende verzoek: neemt goede nota van hetgeen wij onder "officieel" publiceerden. Het zal U in de toekomst eventueele onaangenaamheden besparen.

TROUWLUSTIG LENS.

Na onze mondelinge gelukwensen aan het derde bruidspaar in korte tijd, Koos v.d.Boogaard en Fientje Janssen, willen we ook in de Revue hen van harte een gelukkige toekomst toewensen. Moge Gods zegen hen verder ook vergezellen op hun nieuwe levenspad. En gaarne knopen we er aan vast; dat zij Lens niet zullen vergeten

Het Bestuur.

GEACHT BESTUUR EN LEDEN.

Het is mij een aangename taak U hartelijk dank te zeggen voor de vele blijken van belangstelling welke ik bij mijn huwelijk heb mogen ondervinden. Het heeft mij werkelijk hoogst prettig getroffen.

Door drukke werkzaamheden ben ik genoodzaakt het voetballen vaarwel te zeggen hoezeer het me ook spijt, maar al zal ik niet meer actief speler zijn, van mijn belangstelling en medeleven kunt U overtuigd zijn. Vanaf deze plaats nogmaals mijn hartelijken dank, ook van mijn vrouw en met hartelijke Lens-groeten

Jac.v.d.Boogaard/J. Janssen.

MENEER DE VOORZITTER,

Al zo vaak hebt u uw onderdanige dienaar Sammelaar uit de ergste moeilijkheden geholpen. Ook deze keer zult u Sampie niet weigeren hem ter zijde te staan, nu hij bijna dagelijks met de handen in de haren over de dikste boeken gebogen een hoogst zwaarwichtig vraagstuk tracht op te lossen. Luister eens, meneer de voorzitter, U kent natuurlijk de Res'bode. Het is mijn lijfblad en in die kwaliteit geniet het de eer door Sammelaar van A tot Z te worden uitgeplozen. Veel ontsnapt niet aan mijn aandacht; en zeker niet de allerbelangrijkste berichten. En nu ben ik waar ik zijn wil. Op zeker avond werd Sammelaars oog getroffen door een bericht over de edelste aller sporten: de Bokserij(hoofdletter)

In onze delicate Residentie moest een Bokswedstrijd gehouden worden van internationale amateurs en- nu komt het hoog verhevene dat mijn ziel niet minder dan ontroerde- voor dit nobel festijn koos men uit)
HET GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Meneer de Voorzitter, U is misschien niet zo'n up to date Boksvriend als ik, maar mij dunkt toch dat ook op u deze regeling een treffende indruk moet hebben gemaakt. Iedereen geve het toe: hier was nu eindelijk eens the right man on the right place. De Bokser op het altaar der kunsten en Wetenschappen. Heil ! Driewerf heil ! ! Maar... ja, meneer de voorzitter, er is een maartje bij al dat moois. En nu komt Sammelenaar met die handen in zijn haar, zoals boven reeds gezegd; ik zeg, maar..... waar moet de Bokserij nu toe worden gerekend, tot de Kunsten of tot de Wetenschappen ? Och toe, edele heer, help me toch de oplossing vinden. Dagen gaan voorbij en ik vind het niet. Nachten gaan eveneens voorbij en de dromen vertellen het me niet. Ik loop langs de waterkant, doch.... enfin, breng me de oplossing even thuis. Uverdient er de eeuwige dank mee van

Sammelenaar.

Zij: "Wat bedoel je ermee tegen je verloofde te zeggen, dat ik doofstom was ?"

Andere zij: "Doof heb ik niet gezegd !"

MIST.

Kerstmis waarvan Vondel schreef:

O Kersnacht, schooner dan de daegen,
Hoe kan Herodes 't licht verdraegen,

is al weer achter de rug, we schreven toen '34. En op een van die donkere dagen voor Kerstmis, peddelde ik van Dordrecht naar Gorinchem via de Kop van het Land en Sleeuwijk. 's-Middags om over 4 was ik uit Dordrecht vertrokken en kras nu ergens, waar precies weet ik niet, op het Eiland van Dordrecht. Riet, water, dan even niets en dan weer riet, hier en daar een huisje is al wat ik zie. Meest zijn het krotten als een vogelnestje tegen "den diek" gebouwd, schaars verlicht door een petroleumlamp en de witgeschuurde klompen links van de deur. Ik hoor alleen het zuigen van mijn banden in de modder en het zoemen van mijn dynamo en bij afwisseling het geluid van een misthoorn.

Na 3 kwartier tusschen mist en water gefietst te hebben, kom ik aan een gehucht. In het kozijn van een winkelraam zit een troepje opgeschoten jongens en op mijn desbetreffende vraag, geven ze in hun kleurig idioom te verstaan, dat ik "als maor recht uut" moet.

Als maar recht uit en ik trek mijn knieën weer naar mijn nek en trap. Met de pont vaar ik de Merwede over, de mist is dikker dan dik, een Z-O wind zwiept het water hoog op en het klotst tegen de kiel, de misthoorn loeit over het water, op de brug gloeien de schijnwerpers en trachten een gat te boren in het mistgordijn. 10 Minuten later sta ik aan de oever en nu op Sleeuwijk aan. "Als maor den diek houden" is mij gezegd, maar wie vertelt me dat ik "den diek" heb, dat ik goed fiets en met deze gedachten trap ik voort, vlugger, voorover gebogen, mijn blik gevestigd op de modderwegen.

En als ik 's-avonds in Arkel op mijn stroozak lig, m'n handen onder mijn hoofd en luister naar het getik van een lekkende kraan op een zinken afvoer, dan dwalen m'n gedachten af.....mist.

Strik.

Student A.: "Mijn vader stuurde me honderd pop voor mijn verjaardag,
Student B.: "Prachtig, zeg ! Dan kun je me dat tientje teruggeven, dat

je van me geleend hebt".

Student A.: "Wacht nu even, tot ik de rest van mijn droom heb verteld."

OM OP TE LOSSEN !! WIE DOET ER MEE ??

U kent meneer Jansen? Niet? Laat ik U dan vertellen dat die meneer Jansen een sigarenfabrikant is. Niet een doodgewone stinkstokkendraaier. Neen, meneer Jansen is eigenaar van een der grootste sigarenfabrieken van ons dierbaar vaderland. Om het brandgevaar in zijn fabriek tot een minimum te beperken, had meneer Jansen een nachtwaker aangesteld en tot nu toe was de fabriek van iedere vlammenwoede gespaard gebleven. Op zekere dag ging het gerucht dat de patroon de volgende dag met de trein van 9.37 naar Parijs zou vertrekken, wat zeer bevreesdde, wijl de heer Jansen altijd een uitgesproken antipathie tegen treinreizen had getoond. De nachtwaker nu - hij hette Noppes - stapte, zoodra hij de plannen van zijn baas had vernomen, het kantoor binnen om den heer Jansen een onderhoud te vragen, wat hem oogenblikkelijk verleend werd.

"Meneer", zo begon onze vriend, "ik heb vannacht een droom gehad, waarin ik heel duidelijk zag hoe de trein waarmee U naar Parijs wil, ontspoorde en vrijwel geheel werd vernield. Ik hoorde het kermen van de gewonden en velen werden dood van onder de puinhoopen te voorschijn gehaald. Wat ik U bidden mag, ga toch een trein vroeger. U mag zulk gevaar nietvtrotseeren."

De heer Jansen begon eerst te lachen om die vriendelijke zorg, maar toen Noppes bleef aanhouden, keek hij even in zijn spoorboekje en zei: "Nu goed, ik ga om 8.04". Noppes ging zichtbaar verheugd weg. En de trein van 9.37 verongelukte inderdaad, en de omstandigheden waren zooals de droom van Noppes had voorspeld.

Na 5 dagen kwam Jansen terug uit Parijs en natuurlijk liet hij zijn redder ontbieden. "Noppes, misschien heb ik jou mijn leven te danken. Hier heb je F. 199.- tot belooning. Tevens heb ik je nog mede te deelen, dat je vanaf de volgende week bent ontslagen". Tableau.

En nu, lezers(essen), is aan U op te lossen: Waarom kreeg Noppes zijn ontslag? Als U het weet, vertel het dan voorloopig alleen aan P. Vollebregt, Egalantierstraat 25 per brieft met bijvoeging van 15 ct. aan postzegels. Een prijs: 'n doos van 50 cigarettten. Veel succes. Voor 8 Februari verwachten we de oplossingen.

--o-o-o-o--

ODE AAN HET LENS-COSTUUM.

(speciaal opgedragen aan Jan v. Liempt)

O, Smetloze kleuren van Lenig en Snel,
 Wat siert gij de boys wondergoed!
 Geen broek of geen jassie staat hun ooit zo wel,
 Als gij in Uw eenvoud het doet.
 't Blauw van 't truitje en 't wit van de broek
 Zijn beide op Waterloo de meeste weken zoek:
 Des zomers de koe - koek en nu 't modderbad
 Begeuren, bekleuren het Lensers-pakkie wat.

TROJBADOUR.

ATTENTIE.

Diegenen, die zich indertijd hebben opgegeven voor assistent bij het kalken van het terrein, voor hulp in het buffet, of anderszins worden bij deze er nog eens aan herinnerd, dat zij deze beloften ook dienen na te komen. Komt, heeren, denkt hier nog eens aan, indachtig het spreekwoord dat vele handen licht werk maken.

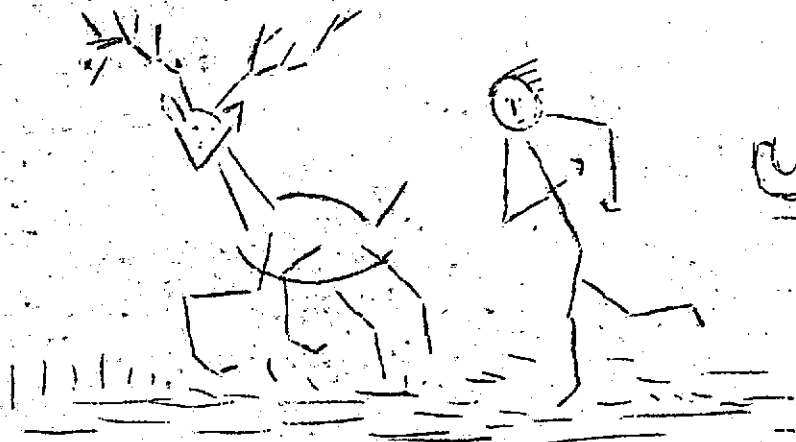
Het is ons voorts opgevallen, dat o.a. de hoekvlagen schijnbaar voor andere doeleinden dan waarvoor zij dienen, gebruikt worden. Wilt U er a.u.b. aan denken, dat wij zelf voor schoenlappen moeten zorgen, en hiervoor niet de bullen van de vereeniging moeten gebruiken.

Het Bestuur.

JANUARI 1935.

JONG LENS

TER KENNISMAKING.

Bij Lenig en Snel treffen we in de laatste tijd vooral verschillende dingen aan, welke men tevergeefs zoekt in de meeste onzer zusterverenigingen. Het is duidelijk dat zoo iets een goed teken is. Toen dan het bestuur plannen maakte om tot een eigen Junioren-afdeling in de Lensrevue te geraken, werden die plannen al spoedig gevolgd door een definitief besluit, waarvan het eindresultaat hierkant en klaar voor je neus ligt.

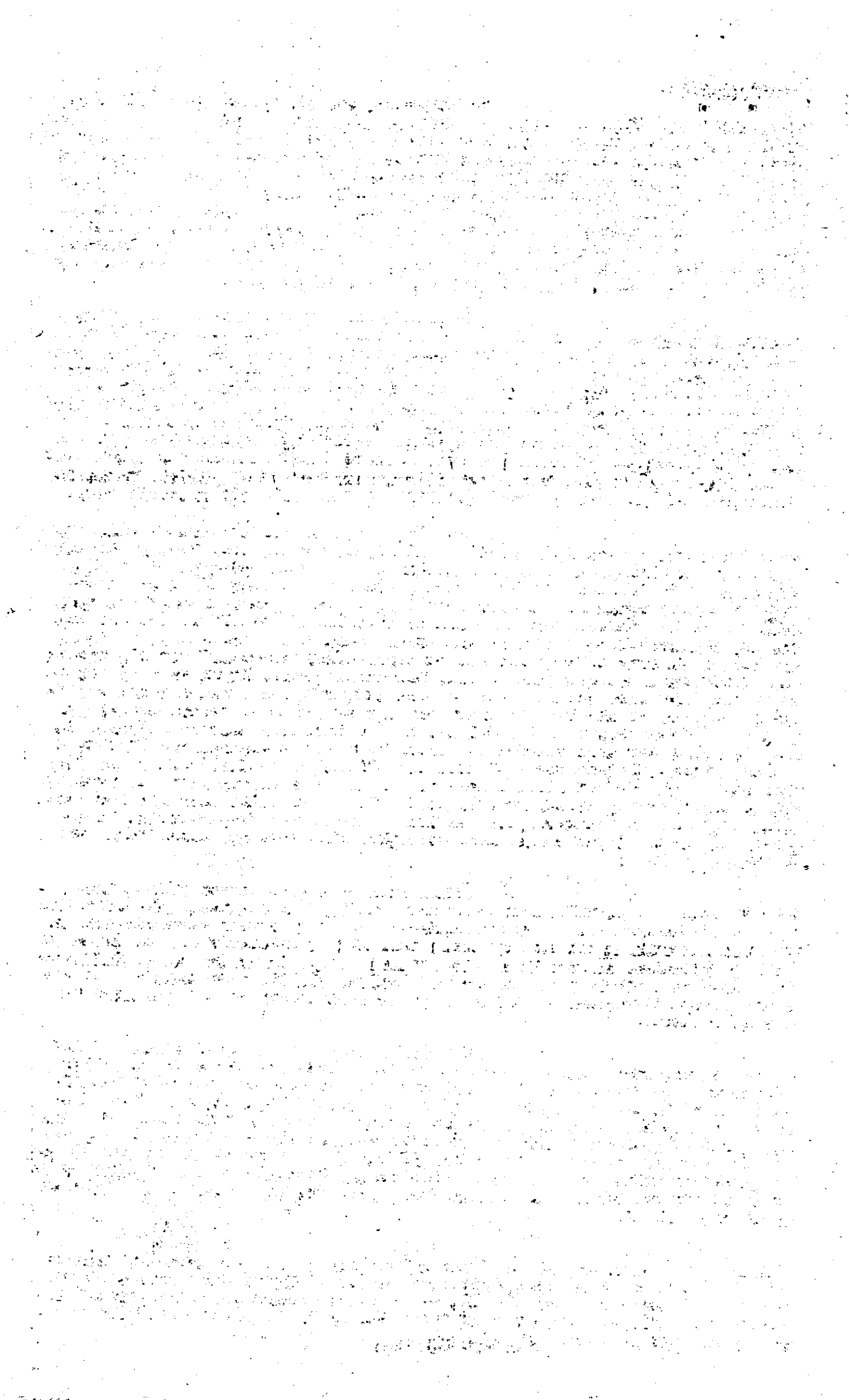
Ik mag zeker wel verklappen, dat het op de eerste plaats onze voorzitter is geweest, die het op hoge prijs zou stellen als Jong Lens een eigen orgaan kreeg. Voorlopig echter moeten jullie het met wat minder bladzijden doen dan de grote heeren, de senioren. Weet je hoe dat komt? Wel, inde hogere elftallen tellen we verscheidene leden die niet alleen met de voetbal maar ook met de pen weten om te gaan. Al die ingezonden artikelen maken het werk voor ons erg gemakkelijk, en ze als begrijpelijk is, ook zeer aangenaam.

Nu vertelde me laatst iemand, dat op school tegenwoordig zulke mooie opstellen worden gemaakt, speciaal na een internationale wedstrijd, maar een opstel in de Lensrevue zal toch wel wat te moeilijk zijn, waarbij dan ook nog moet worden opgemerkt dat verscheidene junioren de schoolbanken reeds hebben verlaten, wat zij natuurlijk erg jammer vinden. "Und das kommt nicht wieder".

Intussen herinner ik me toch wel eens een stukje te hebben gelezen in de Lensrevue dat door een junior was samengesteld, zo mooi dat men kon denken professorswerk te lezen. Wat zou er dus op tegen zijn, als jullie, junioren, op een regenachtige achtermiddag eens een stuk, een opstel in elkaar flansten om dan ook een revue te krijgen, zo groot als van de oudere leden? Wie durft? Een van Jong Lens heeft al eens de prijs van een puzzle ingepalmd.

Ik lees hier iets in Onze Courant over sport in het algemeen, dus niet uitsluitend over de voetbalsport. Door ieder volk, ook door de ongeschaafde volkeren, is de sport beoefend. Terwyl beschaafde volkeren, zoals de Grieken b.v., de sport beoefenden om het lichaam te ontwikkelen, hielden de onbeschaafde volkeren zich alleen met sport bezig omdat het voor hen doelmatig was. Een wilde oefende zich in het hardlopen alleen omdat hij daardoor beter het wild zou kunnen volgen of zich tegen zijn vijanden zou kunnen verdedigen. Het blijft niettemin een sport. Lopen, wandelen en hardlopen, is wel de meest beoefende sport. Vooral in hardlopen en lange tijd hardlopen zijn vele volkeren knap geweest. De Hottentotten en Bosjesmannen in Zuid Afrika thans een volk zonder enige betekenis waren vroeger uitstekende lopers. De Bosjesmannen hadden een vernuftige manier om te jagen, waarbij hun snelle lopen hun uitstekend te pas kwam. Zij jaagden een dier op, maar zo, dat telkens een andere man het dier vervolgde. Hij rende achter het wild aan en dreef het naar een kameraad, die zich op enige afstand bevond en die dan de achtervolging overnam. Het leek wel iets op een estafette-loop. Op die manier vermoeden de jagers het dier zodanig dat het ten slotte gemakkelijk te doden was.

Een volgende keer verder.

BESTE JONGENS.

'n Lensrevue speciaal voor onze junioren!
 't Is niet mis! Toen ik voor het eerst er over hoorde spreken, was ik werkelijk een oogenblik verbluft. Het leek me eerlijk gezegd wel een beetje te mooi: Als vanzelf kwam de gedachte bij me op: wat zullen die heertjes nu een praat krijgen met hun eigen clubblad. Maar al heel spoedig heb ik die mening weer aaten varen. Daarvoor ken ik jullie te goed. Ik weet maar al te best, dat onze junioren voor "praatsmakers" geen aanleg hebben. Dat ze geen jonge ouwe heertjes willen zijn maar echte ronde jongens. Jongens van Jan de Wit. En dat ons eigen blad mee kan helpen van jullie 100% Lensers te maken. Zulks is immers toch het voornaamste doel van Lensjunioren: ook als senioren de blauwwitte kleuren eens waardig te dragen.

Daarom ook heb ik dadelijk m'n medewerking toegezegd toen het Bestuur die vroeg. Ik stel me voor medere maand iets te schrijven over gespeelde wedstrijden. Ten tweede: jullie zo af en toe eens iets te vertellen hoe we sommige dingen op het voetbalveld- of ook daarbuiten- eigenlijk beter konden nalaten of- wat natuurlijk mogelijk is- juist moesten doen. Laten we nou eens proberen daar een echt gezellig praatje van te maken. Ja, hoor ik jullie nu al zeggen, daar moet U dan maar voor zorgen. U schrijft immers dat praatje (eigenaardig hè, een praatje schrijven). Als je zo denkt, ben je toch heus wat voorbarig hoor. Als het me lukt, wat ik zo juist voorstelde, da is het alleen maar leuk voor jullie. En ik zou graag m'n deel hebben van die gezelligheid. Hoe dat kan? Luistert maar.

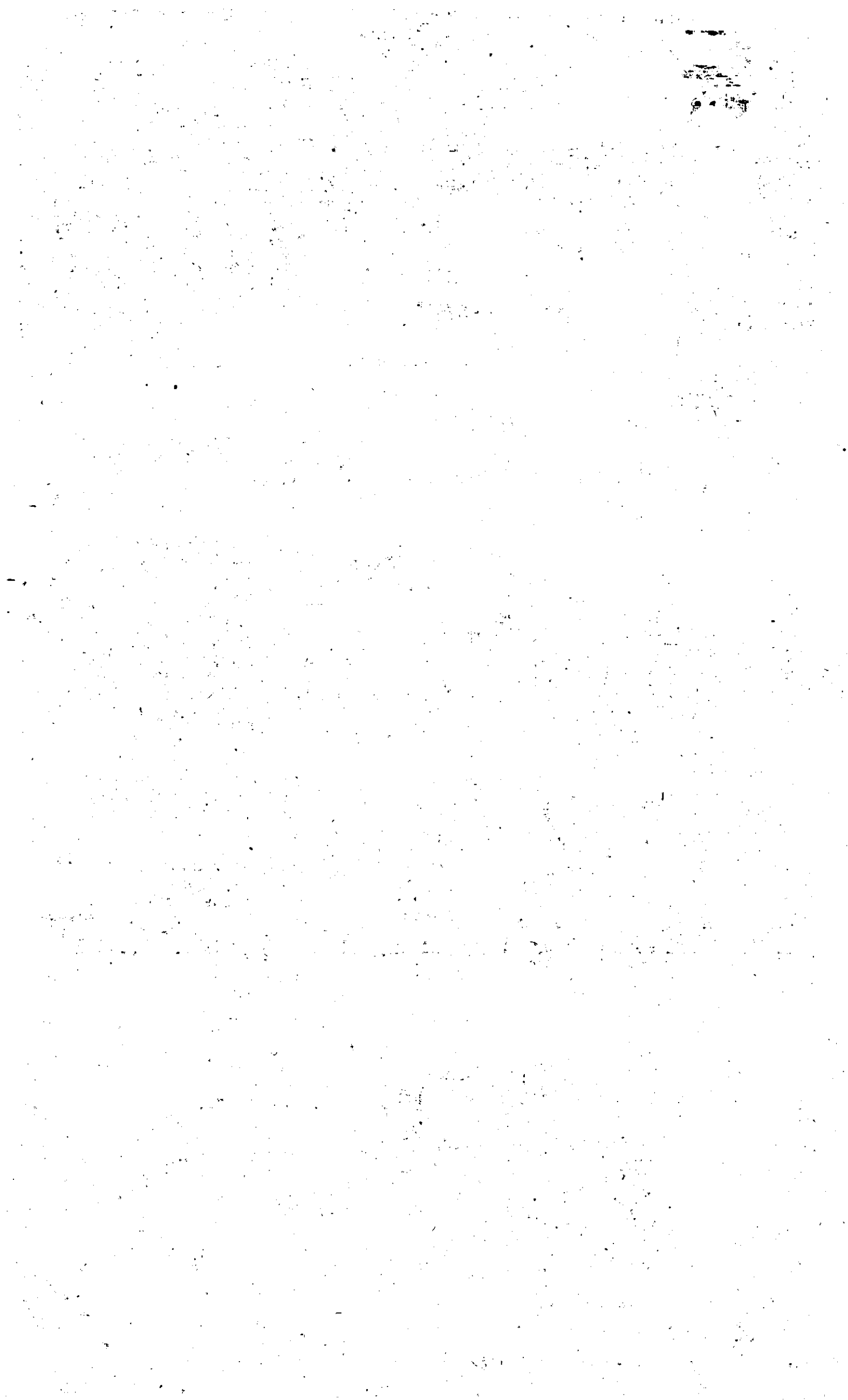
Vanzelfsprekend zal ik de een of ander wel eens een pluim op z'n hoed (of z'n krullen) moeten zetten. Stel je b.v. eens voor, dat Wim Verheggen en Rudolf Rodenrijs gedurende een hele wedstrijd hun mond dicht hielden. Of dat Herman Westing nu eens niet in z'n eigen liep te mopperen als het achter eens niet zo goed ging. Je begrijpt toch wel, dat ik het dan niet zou kunnen nalaten die feiten in de annalen van ons eigen clubblad voor altijd vast te leggen. Maar verbeeld je nu eens, dat die heren door zo'n pluim aan het opscheppen sloegen. Voor mij was dat alle aardigheid van dat praatje af. Een ander geval. Laten we eens veronderstellen dat Leo, onze keeper van het A elftal, eens een slechte dag had (haast schreef ik slechte bui maar dat zou een te dwaze veronderstelling zijn) en in één wedstrijd de bal zes keer achter zich zag verdwijnen. Ik zeg: laten we dat eens veronderstellen, want echt gebeuren doet het natuurlijk nooit. Zo iets moest ik dan vanzelf ook neerschrijven in ons juniorenblad, al was het alleen maar tot troost van andere goeie keepers. Als hij daarom kwaad op me zou worden, omdat ik dat zo maar openlijk had verteld, kijk dan zou voor mijde gezelligheid al weer foetsie zijn. Vooral omdat Leo en ik al van ouds (lang voor z'n lidmaatschap) zulke beste vrienden zijn.

Jullie zullen langzamerhand wel begrepen hebben waar ik heen wil. Zelfs als men oud is, kan nog veel geleerd worden voor jonge mensen geldt dit dubbel. Nooit wordt er iets neergeschreven om wie dan ook eens op z'n nummer te zetten. Alle junioren van Lens reken ik tot m'n vrienden, zonder 'n enkele uitzondering. Enfin dat weten jullie wel. Moge ons eigen blad er toe bijdragen, dat ook jullie eens behoren tot die echte roomse voetballers, tot heil der katholieke sport, tot welzijn van ons eigen Lens.

Hè, hè, dat was me een heel stuk. Met dat al ben ik nog niet toe, aan hetgeen ik deze keer met ons A elftal wilde bespreken, n.l. het roken. De b'ers doen vanzelfsprekend nog niet aan die "sport". 't Zou te veel ruimte in beslag nemen alle nadelen daarvan hier op te sommen. Mogelijk kom ik er later nog weleens op terug. Laten we voorlopig dit afspreken: Op Zondag roken we geen sigaret- ook geen halve- voor we weer gekleed en wel na de wedstrijd buiten de tent staan. Eigenlijk moeten junior-voetballers heelemaal niet roken, maar als we ons thans maar heden aanbovenstaande afspraak is al veel bereikt. Afsproken? Ik reken er op Zondag a.s. al.

R.

Willen de junioren er ook eens aan denken, dat om de twee maanden Zondagsmorgens een H. Mis voor ons wordt gehouden in de Kapel der Eerw. Broeders Noorderbeekdwarsstraat 202 en dat de verweg wonenden per fiets kunnen komen. De eerstvolgende bijeenkomst is op Zondag 10 Februari a.s. Denkt er allen om en zijt present.

DE LENSREVUE

OFFICIEEL ORGAAN DER R.K. SPORTVEREENIGING "LENIG EN SNEL"

R.K. S.V. " Lenig
en Snel ". Opge-
richt te: Scheve-
ningen 18 Dec. '20.
Bisschopp. goedge-
keurd 25 Nov. 1921.

EENDRACHT
MAAKT
MACHT

Secretariaat:
Herm. Costerstr.
249 den Haag
Bureau Lensrevue
Amandelstr. 51
's-Gravenhage.

IN MEMORIAM.

Gedenkt in de verloren oogenblikjes onze overleden vrienden:
Bep Starrenburg, Guus Bol, Jan v.d. Goorbergh, Louis Wezenberg, Freek
Stoops en Andre Smits.

EEN WOORD VOORAF !

Aangename dingen vertellen en gunstige uitingen van ons Lens-
leven opmerken, behoort niet tot de zwaarste werken op deze wereld. Waar
de Eco. blijkt begint te geven in deze Revue, dat zij niet blind is voor
de iets gunstiger resultaten van onze elftallen, willen wij even de aan-
dacht vestigen op een ander verschijnsel. Toen Lens 2 aantrad tegen Graaf-
Willem 2, viel het ons op, dat de twee aangeschreven reservisten prach-
tig op tijd kant en klaar stonden. Een mooi voorbeeld van welopgevatte
discipline. En het deed ons veel genoegen dat ze beiden de beloning ont-
vingen: de prettige wedstrijd te mogen meespelen. Tegen Spartaan stond
de reserve eveneens gereed, maar was thans als twaalde man teveel. Niet
minder dan de vorigen verdient ook deze en iedere reservespeeler waar-
dering voor hun juist optreden.

De geest in het 4e is uitmuntend, schreven we al eens. Zondag,
24 Maart bleek dat weer toen we met 15 Lens-lui een hoogst genoeglijke
wedstrijd speelden. De tegenpartij liet verstek gaan, maar het vierde
treurde niet en speelde toch.

De clubavond op nieuwe leest in nieuwe geest werd bezocht door
22 senioren terwijl we van 6 heren wisten, dat ze werkelijk verhinderd
waren. 't Kwam ons voor dat de aanwezigen prijszullen stellen op een
herhaling van dergelijke avonden. De zangen de muziek werden hoog gewaar-
deerd en verdienden zulks ten volle. De causerie gaf aanleiding tot het
stellen van een tweetal vragen, waaraan later nog een heel stramen vol
geborduurd werd in beperkte kring.

We gaan de goede richting weer in. Helpen we het bestuur om
Lens op steeds beter niveau te brengen.

Red.

AAN DE LEDEN !

Nu er in de diverse competities al aardig teekening begint te
komen, willen wij in deze regels de stand van zaken eens even met U be-
zien, zonder ons daarbij te veel op het terrein onzer elftal-commissie
te begeven. En wij moeten dan al dadelijk constateeren, dat de huidige
stand van zaken nu niet bepaald een gunstig aspect biedt.

Hoewel er o.i. geen sprake van behoeft te zijn, dat zoowel het
eerste als het tweede elftal op de onderste sport der competitieladder
eindigen, dienen toch alle zeilen te worden bijgezet om dit te voorko-
men.

Zeer zeker kunnende de elftallers uit de nog komende wedstrijden een voldoende aantal punten vergaren om deze smadelijke laatste plaats te ontgaan, terwijl wij het 2e nog wel in staat achten eenige plaatsen omhoog te klimmen. Maar om tot dit zeer zeker niet denkbeeldige doch bereikbare resultaat te komen, dienen allen zonder uitzondering mede te werken en zullen de laatste wedstrijden met energie en wilskracht gespeeld moeten worden. En aan dit laatste heeft het nog al eens ontbroken; met te weinig overtuiging, gebrek aan spirit, aan feu sacré of hoe dit in de voetbal-terminologie nog méér wordt aangeduid, werden de meeste wedstrijden gespeeld en..... verloren. En wij vragen ons met verbazing af hoe het komt dat uit deze jonge, flinke bodies niet meer overtuiging naar voren komt, welke ons, ouderen (en dan overdrijven we niet) vroeger in staat stelde op voetbalgebied veel meer te presteeren. Komt, laat dit niet op U zitten en pakt aan nu het nog niet te laat is en..... U zult zelf met het resultaat te vreden zijn. Vanzelf sprekend geldt dit ook voor het 3e en 4e elftal, welke een zeer bescheiden plaats in de competitie innemen en waarin ook nog wel eenige verbetering kan worden gebracht.

En dan moet het ons hier tevens uit de pen, dat- om met den verslaggever der Res'bode te spreken- speciaal in het 2e elftal een nieuwe geest is gevaren, welke ook in den laatsten wedstrijd van het eerste eenigermate tot uitdrukking kwam. De oorzaak? Ongetwijfeld de steun van enkele veteranen, die bewezen nog lang geen veteraan te zijn en de voetbalschoenen uit het rommelhoekje opscharenden om onze gelederen te versterken. Wij stellen hen tot voorbeeld van geheel Lens en dat hun rentree voor allen een aansporing moge zijn de zaken flink aan te pakken.

Dan nog iets. De laatste weken verkeert de tent wederom in een toestand, welke, indien daarin niet gauw wordt voorzien, oorzaak zou kunnen worden, dat ons Lens-Home naar zijn "grootje" gaat. Deuren, die niet meer sluiten en daardoor vrij entree voor iedereen met de gevolgen van dien, een uit de grond gerukten vlaggemast, een verdwenen urinoir, kortom er is werk aan de winkel. Tot op heden hadden onze verzoeken om dit te voorzien geen resultaat en de schade wordt steeds grooter. Daarom doen wij in deze revue een beroep op de leden, hiervoor ten spoedigste maatregelen te treffen. Het wil er bij ons niet in, dat er onzer onze werkende en werkeloze leden niet één zou zijn, die dit in orde wil brengen. Vooruit, Heeren, toont U ook hierin goed Lenser en werkt mede zooals de bovengenoemde veteranen aan het Lens belang, dat ook Uw belang is.

W. van Boheemen.
Voorzitter.

DROEG U AL IETS BIJ VOOR HET LENS 15 JAREK COMITÉ ?

VOETBALNIEUWS.

Wij vermelden eerst de wedstrijden met uitslagen, welke sinds het verschijnen der vorige revue zijn gespeeld. De oogst is nog wel niet groot, maar in ieder geval groter dan vorige maal.

19 Januari	R.V.V. c	L. en S. b	3 - 3
26 "	L. en S. 2	Graaf-Willem 2	2 - 2
	Graaf-Willem 6	L. en S. 4	5 - 1
3 Februari	L. en S. 1	Excelsior 1	0 - 3
	L. en S. 2	Spartaan 3	5 - 2
	Valkeniers 2	L. en S. 3	1 - 2 gestaakt
24 Februari	Donk 1	Lens 1	10 - 0
	L. en S. 2	Donk 2	4 - 2
	Rava b	L. en S. a	10 - 1

Het eerste speelde tweemaal, resultaat geen enkel winstpunt. Na een zeer lange rust was Excelsior de eerste tegenstander. We hadden meer animo van de eerste elftallers verwacht, ook al waren de weersomstandigheden niet gunstig. In Gouda werd ook verloren. We verwachtten dit, vooral nu met enkele invallers moest worden gespeeld. Alleen die tien had o.i. wel wat minder gekund, terwijl ook nu weer door de onzen niet kon worden gescoord.

FEEST OP TIL !

Le(n)zers Hebt U al vernomen,
wat in 't. nieuwe jaar U wacht ?
't Derde lustrum zal gaan komen
Lens heeft vijftien jaar gebracht,
veel sportiviteit en vriendschap
veel ontspanning en vermaak
Daarbij werd het geestelijk leven
voor haar geen vergeten zaak.

'k Heb uit de Lensrevue vernomen
wat bestuur al had gedacht
om dit lustrum in te stoomen
met gepaste praal en pracht
Ja zoo'n feest van vijftien jaren
mag niet ongemerkt voorbij
Daarom Lenzers ijverig sparen
voor dit plechtig feestgetij.

Want om zoo maar feest te vieren
gaat nog zoo gemakkelijk niet
want zij, die de kas bestieren
zullen zien tot hun verdriet.
Een vereeniging maakt kosten
dat is nu zoo erg niet
daaruit blijkt dat zij gezond is
met lang leven in 't verschiet.

Die bewering zal ik staven
want zoo iedere Le(n)zer weet
worden alle goede gaven
aan een nuttig doel besteds
Dus wat moet ik nog meer zeggen ?
Beste Le(n)zers weet 't wel
Uw feestgaven klaar te leggen
voor vijftien jaren sport en spel

ingezonden door K. Lepper.

KLARE !

Traag valt een fijn motregentje uit de loodgrauwe
lucht over Waterloo, vormt plassen en plasjes en maakt het geheel tot
een modderpoel. In de Lens-cafetaria is de stemming in mineur, het ge-
zicht van de gerant, half weggedoken in zijn hoog opstaande kraag, staat
niet bepaald vriendelijk. Stampvoetend van de kou staat hij te wachten
op zijn klanten, onwillekeurig luisterend naar de eentonige aria van
het theewater op de Haller achter hem. Het idee vanavond de haast vol-
le bussen weer mee naar huis te slepen, maakt hem baloorig en zijn
stemming wordt er niet beter op, als men hem onder de rust vraagt, wat
hij eigenlijk te drinken geeft. Thee .....? of ja wat ?!

Het spel is weer begonnen en door het wazige scherm
van stuwende mot, tracht hij het verdere verloop van de wedstrijd te
volgen, zorgt verder voor het wasschen en drogen van de kopjes en het
schoonmaken van zijn theepot, duikt weer in zijn kraag en vervolgt zijn
tandans. Als hij 's-avonds als hekkensluiser heeft gefungeerd en op
zijn fiets stapt, gewapend met bussen en ballen, zwaar trappend door
de zuigende klei, klaart zijn gezicht wat op, denkend aan zijn "proppie"
dat staat te wachten.

Het begint er langzamerhand erg somber uit te zien. Een geringe kans om de onderste plaats aan anderen te laten bestaat er nog, welke nog groter schijnt als we bedenken, dat nog vijf thuiswedstrijden op het programma staan. Onze commissie staat voor een zware taak. Lens 1 is in degradatie gevaar en Lens 2 is het ook, zij het in mindere mate. Als het aan ons zou zijn, dan bleven beide elftallen in hun klasse. Voor de reserves hebben we momenteel minder vrees, gezien het resultaat der drie laatste wedstrijden. Maar het eerste moet noodzakelijk verstærkt worden, wil het de dans ontspringen. 't Is een zeer lastig geval ! Toch menen we een oplossing gevonden te hebben, die succes zal opleveren, zonder de kans van Lens 2 te verminderen. Wij rekenen hierbij op de medewerking van de betrokken spelers. Voor een gedeelte is die reeds verkregen; hopen we dat ook de anderen zullen begrijpen welke grote belangen hier gemoeid zijn. Uit drie wedstrijden vijf punten. Dat geeft de burger nog eens moed. Het is het resultaat van een herboren lens 2. Allereerst komt hier een waarderend woord toe aan de drie "oudjes" (excuser un peu) die hierin zul een belangrijk aandeel hadden. We zouden echter de anderen tekort doen indien we ook hen niet in de eer lieten delen. Persoonlijk zagen we de wedstrijd Lens 2 - Donk 2. Een bepaald zwakke plek konden we niet ontdekken, het beste bewijs dat de hele ploeg deel heeft in het succes.

Lens 3 speelde drie kwartier in een stortbui doch na de rust ging het niet meer. Jammer was het echter, dat tot aflàssen moest worden overgegaan. Wat we te zien kregen had ons de overtuiging gegeven: Lens 3 gaat winnen. Speciaal de keeper was er bijzonder goed in.

Het vierde kon het aan de Rogewoning niet tot eenn overwinning brengen. Graaf Willem 6 bleek ook nu de sterkste. Op 24 Febr. was het veld goed bespeelbaar, doch nu bleek er geen tegenstander te zijn. Laten we hopen dat de Bond ons dergelijke verrassingen in het vervolg bespaart. Met dit al speelde ons vierde elftal weer niet en kon het nieuwe systeem door de spelers zelf bedacht, niet tot uitvoering komen. Jammer ! Wij geven tot besluit de standenlijst van het eerste en tweede elftal. Hieruit moge blijken, hetgeen we reeds schreven, dat de kans voor Lens 1 gering is. Uit de resterende wedstrijden dient een behoorlijk aantal punten te worden behaald, willen we de dans nog ontspringen. Onmogelijk is het niet als we het programma bezien: Thuis Graaf Floris, Celer, Vep, Oliveo, P.F.C. ? uit: Oliveo en Spartaan. 't Zwaarste gedeelte is achter de rug. Laten we hopen dat het lustrumjaar geen degradatie-jaar wordt.

Lens 2 staat er met 6 punten wat beter voor. Spartaan 3 en Graaf Willem 2 zijn hier mede de zwakkeren. We hebben goede verwachtingen van onze reserves. Mogenze niet beschaamd worden.

Excelsior	13	11	0	2	22	
Celer	12	6	3	3	15	
Donk	16	7	5	4	19	
Spartaan 2	12	5	2	5	12	
Oliveo	11	5	2	4	12	
Graaf Floris	10	3	2	5	8	
P.F.C.	10	3	1	6	5	2 punten in mindering
Vep	13	3	1	9	7	
Lens	9	2	0	7	4	

Thuis: Graaf Floris, Oliveo, Vep, Celer, P.F.C,
uit: Spartaan 2, Oliveo.

GDA 2	8	6	1	1	13
Excelsior 2	8	4	3	1	11
Donk 2	10	5	0	5	10
DHL 3	6	4	0	2	8
Lens 2	8	2	2	4	6
Spartaan 3	10	1	3	6	5
Graaf Willem 3	7	0	3	4	3

Thuis: G.D.A. 3 Excelsior 2
Uit: Graaf Willem 2 en D.H.L. 3.

Traag valt de mot, zonder ophouden, pareltjes wevend aan en op zijn duffel, hij trapt, en in het schijnsel van zijn lantaarn springen de modderspatten hoog op, springen, dansen en vallen; dan eens, zal Lens ook vallen, degradeeren. Maar als hij even later achter zijn "proppie" zit en hij ziet al die vroolijke gezichten, dan weet hij het, dan is die vraag zoo klaar als klare. Lens zal niet degradeeren!

Van Alsem een klare!

Knor.

TALMT NIET, TAST IN UW PORTEMONNAIE
VOOR 'T LENS 15 JAREN COMITÉ!

iets over balspeelen. (Uit "Onze Courant")

Een spel dat echter een grote plaats in onze sport inneemt, is het aloude tennisspel. Ook al oud? Ja, het mag dan verbeterd en geregeld zijn, het stamt toch in elk geval uit de middeleeuwen. Reeds in de 14e eeuw schijnt het gespeeld te zijn. Het heette toen "Jeu de courte paume". Zoowel in Duitsland als in Frankrijk vond het beoefenaars. Het schijnt toen echter meer behendigheids- en onderhoudingsspel te zijn geweest, want men speelde het in een soort "balhuizen" in een afgesloten ruimte dus. Onder de regering van koningin Elisabeth van Engeland werd het daar buiten op het veld beoefend onder de naam "Field Tennis". Ondanks dat tennisspel reeds eeuwen bekend was, kwam er in 1874 een Engelse majoor, W.C. Wingfield met een uitvinding van een manier om het tennisspel te beoefenen op de proppen. Hij kreeg er zelfs patent op notabene en maakte zich verder nog druk om allerlei regels voor het spel vast te stellen. Het gevolg van een en ander was wel dat in de laatste helft der vorige eeuw het tennis tot nieuwe bloei kwam. Vooral in Engeland waar in 1877 het eerste tennistournooi te Wembleton werd gehouden. Teder jaar worden die spelen herhaald en ik behoef waarlijk geen namen te noemen van beroemde tennisspelers, zoals de Hollander Timmer, de Fransman Lacoste, de Amerikaanse Moody Wills want deze en veel andere zijn bekend genoeg.

Over de oorsprong van het golfspel zijn de geleerde heren het niet eens. Men meent dat de Schotse schaapherders het spel het eerst hebben beoefend, maar ook zou het ontstaan van het spel wortelen in het oud-Hollandse kolven. Het opkolven werd in onze gouden eeuw allereerst beoefend, zowel op de schaats als lopend. Het bestond uit het wegslaan van een bal met een gebogen stok, die heel veel overeenkomst heeft met een moderne golfstok.

In Schotland werd het spel reeds in de middeleeuwen beoefend en wel met zoveel animo dat het in 1457 verboden werd. We hebben al dezelfde verboden uitgevaardigd gezien in Frankrijk en Engeland voor andere balspelen. Het golfspel; aldus redeneerde de Schotse wetgever ook, hield de mannen van het toentertijd noodzakelijke boogschieten af de enige remedie er tegen was het geheel te verbieden. De Schotten trokken zich van dat gebod niets aan. Zij speelden golf met nog meer plezier. In 1471 en in 1491 werd het spel weer verboden en het golfspel werd nog ijveriger gespeeld.

nog niet uit P.

LENS AVANTI!

We willen niet op de beschouwingen der Eco. vooruit loopen; maar menen toch er even op te moeten wijzen, dat de stand van ons eerste weer verbeterd is door de overwinning op Graaf Floris op 3 Mrt.

Op dezelfde dag won ook ons A-elftal, evenals Lens B, dat met de overwinning ging strijken op 2 Maart. Heil, driemaal!

" VOOR MIJN LIEVE OPA "

Op Bestuursvergadering, voorwaar,
Beleeft men veel zaken, zwaar en raar
Veel mag ik er niet uit verklappen,
Maar een klein uitje wil ik tappen.

Onze penningvader die brave Piet,
Was er om negen uur nog niet.
Doch de praeses, goed bij zijn zinnen,
Stelde voor al vast te beginnen.

Klokke tien, foei ! wat was 't laat !,
Hooft men gestommel op de straat:
De penningvader kwam naar boven,
.....maar is gelijk de keuken in geschoven.

De koffie met een koek wordt daar in dank
aanvaard.
En nu naar 't vroed bestuur, dat druk vergaart.
Een klop op de deur,
En d'allerfijnste koffiégeur
Trekt ieders aandacht terstond
Naar Pieters Kop, waarop....."Voor mijn lieve
Opa stond"

Troubadour.

MENEER DE VOORZITTER !

De opendeutpolitiek van keeper Hennie van den Boogaardt schijnt niet ieders instemming te kunnen genieten, ofschoon hij zelf speciaal het tiende doelpunt in Gouda beschouwt als een succesnummer op zijn repertoire.

Maar weet U wel, meneer de Voorzitter, dat heel Lens met die zelfde politiek instemt ? Gaat U maar eens naar de Leyweg; een aardig huisje is onze tent, aardig om het rode dak, dat zo glunderend lachen kan in de groene omgeving; aardig om de giganta letters L. & S., een duidelijk naamplaatje; aardig om de mooie grote ramen met eeuwig gesloten luiken; maar vooral aardig om de open deur die ten allen tijde elken bezoeker tot, binnen-treden uitnodigt. Dat voorbeeld verdient navolging. Als U eens begint; laat Uw buitendeur open: U hebt immers toch een tochtdeur. Wilt U de huidige Lenspolitiek nog meer vervolmaken, laat dan ook de brandkast open staan. "Hinder niemand" is een schoon beginsel, ook voor nachtgespuis.

Vroeger zongen we:

Witte zwanen, zwarte zwanen,
Wie gaat er mee naar Engeland varen ?
Engeland is gesloten;
De sleutel is gebroken;
Daar is geen ene timmerman,
Die onze sleutel maken kan.

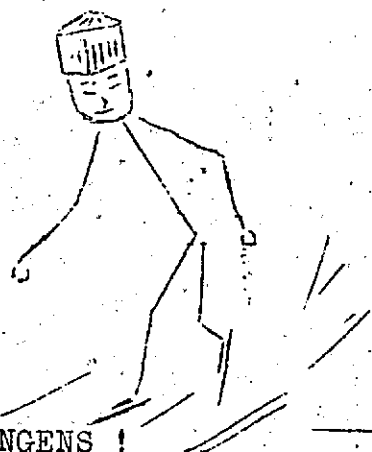
Laat het voortaan zijn:

Grote dieven, kleine dieven.
Ga je mee naar de Lenstent vliegen ?
De deur die staat al open;
Laten we de buit verkopen;
Want er is geen ene timmerman,
Die de Lensdeur stevig maken kan.

(Muziek van "Spes Patriae")

(Woorden van Sammelaar)

FEBRUARI 1935.

JONG LENS

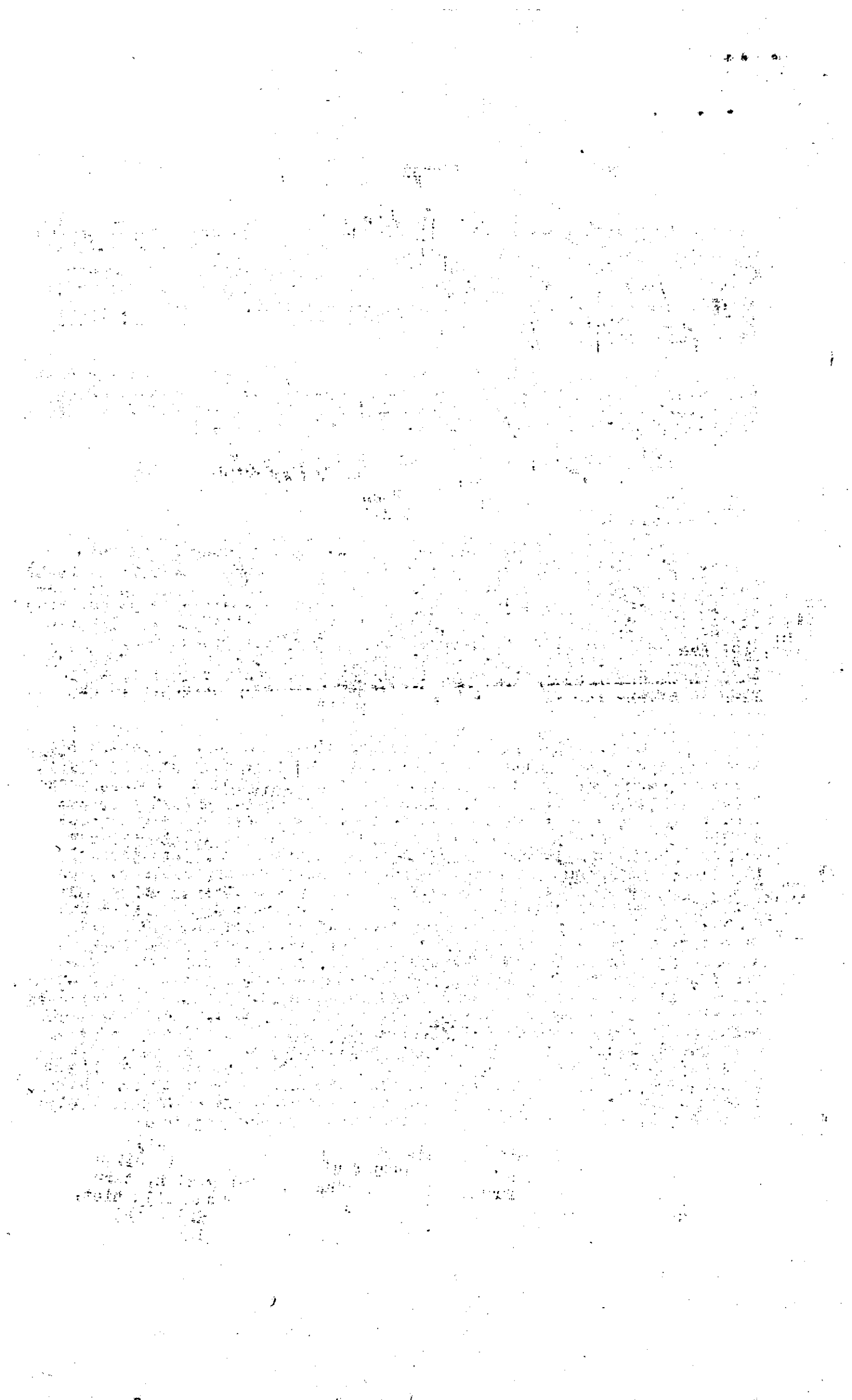
BESTE JONGENS !

Er is sinds het verschijnen der vorige revue al heel weinig door jellui gevoetbald. Lens b speelde op 19 Januari tegen RVV c. 't werd 3-3. Op 23 Februari verscheen Rava 2 niet. Alweer een verloren voetbaldag. Enfin, we hebben tenminste nog een uurtje onder elkaar kunnen spelen. Ook wel weer eens aardig voor een keer. 't Was voor het b elftal geen gemakkelijke wedstrijd: RVV c-Lens b en het scheelde maar weinig of dat ééne puntje was ook nog verloren gegaan. Maar dank zij goed verdedigen van het achtertrio, en ook door de aanmoedigingen van enkele heren langs de lijn is het een gelijk spel gebleven. De voorhoede was er heel aardig in en gaf een mooi spelletje te zien. Dat kan helaars niet van alle elftallen gezegd worden. Meestal mankeert er nog al eens wat aan de voorspelers en hun spel. Van deze vijf was het echter - ik zei het reeds, heel verdienstelijk. Jammer was het daarom dat er twee bij waren, die zoo af en toe dachten dat ze in d'r ééntje goaltjes moesten maken. Vaak gelukte het een of twee tegenstanders te passeeren, maar bij de derde raakten ze de bal kwijt. De andere jongens, die ijverig waren meegelopen konden dan weer onverrichter zaken terug en... de aanval was weer op niets uitgelopen. 't Was de enige fout dienmiddag van de voorhoede, maar 't was ook een grote. Tracht je hierin te verbeteren jongelui en je zult zien: er komen meer goals. De halflinie was het zwakke punt. Nu is de half-plaats ook een erg lastige, al schijnt dit niet zo te zijn. Kant-halvs, bewaakt steeds je buitenman, midhalf steunt je voorhoede ! Willie bracht het er nog het beste vanaf, maar de andere twee, nou dat kan veel beter. De backs en de keeper hebben ook heel goed gespeeld. Er is achter heel wat werk verzet. Lens b maakt het vast niet slecht in haar afdeling. En het wordt nog beter, let maar eens op.

Lens a speelde, na negen weken rust, tegen Rava b. 10-1 verloren. Omdat jullie in zo lang niet hadden gespeeld. En ook dat je niet volledig was, zal ik er maar niet erg kwaad om zijn. Toon heeft voor de rust wel erg goed zijn best gedaan, maar er werd zooveel geschoten, dat zes goals verklaarbaar zijn. Na rust nog vier. Dat tegenpuntje was een heel mooie goal. Ja, jullie kunnen het nog wel, als je maar doorzet. Voorhoede van Lens a: werken en nog eens werken, dan kom je er best, Backs niet zoo achter hlijven, jellui trekt je veel te dikwijls terug als de tegenpartij aanvalt. Leo heeft er in de tweede helft weer heel wat uitgehouden. Bravo hoor !

Ik wilde jullie nog eens heel nadrukkelijk zeggen, toch steeds op te komen en niet zonder afschrijven weg te blijven. Zo heb ik Zaterdag 23 Februari Philip en Guus E. niet gezien, terwijl Nico en Kees thuis moesten gehaald worden. Dat gaat natuurlijk niet. Als je twijfelt of er wel gespeeld zal worden kom toch in ieder geval even horen bij het punt van bijeenkomst ! Nou ook doen hoor !

Op het voetbalveld hoor je zo vaak spreken over sportiviteit. Dat is een heel mooie eigenschap en ieder van ons wil natuurlijk graag als een sportieve tegenstander bekend zijn. Ik wil jullie eens vertellen, hoe ik bij RVVc een speler ontmoette, die dat werkelijk was. Hennie Boogaard loopt op het doel af, geeft al lopende een schot, dat de keeper wegslaat.

Corner zegt de scheidsrechter. Ook ik dacht er zo over. Herman, die er met zijn neus vlak op stond, kwam me echter vertellen, dat het goal was ! De bal was achter de paal om we r het veld in gesprongen. Onder de rust ik naar de keeper toe: "Zeg Jan, heeft de bal straks gezeten"?, vraag ik. "Ja mijnheer" was het antwoord, ik sloeg de bal zelf in het doel. Ik vind het erg jammer voor ons elftal maar: eerlijk is eerlijk, hij heegt "Gezeten".

Kijk jongens, dat was ten hoge mate sportief. Ik had het niet kunnen zien, hij had dus even goed kunnen ontkennen. Maar die jongen was eerlijk genoeg om dit niet te doen. Dat eas nu echt sportief. Voor die jongen moet men respect hebben, dat was een kerel !

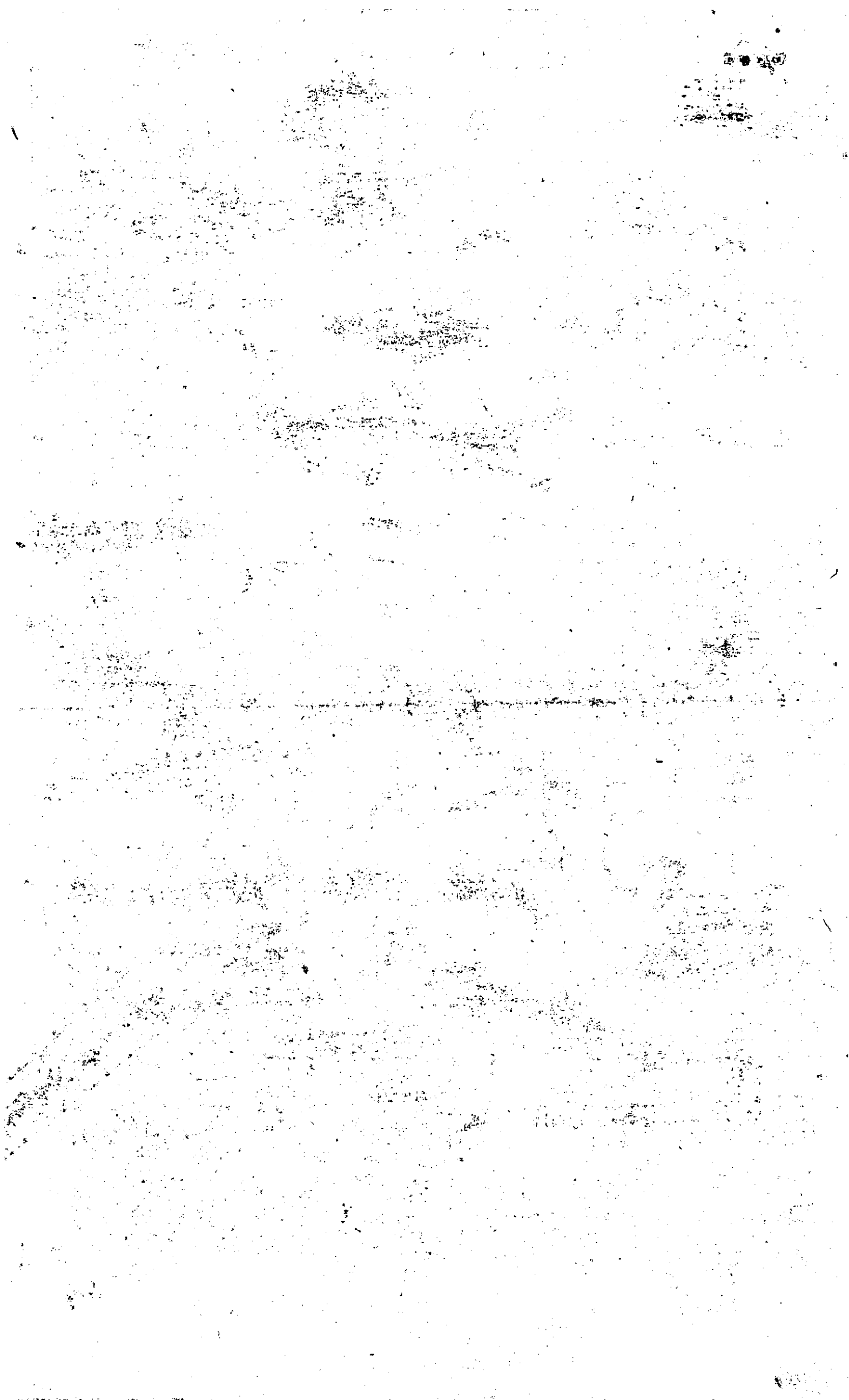
Sportief zijn is allereerst: eerlijk zijn.

R.

SPORT IN DE GRIJZE OUDHEID.

In het jaar 2698 voor Chr. voerde Keizer Hoang Fi in China een heilgymnastiek in, genaamd Kong-Fu, en bevorderde daardoor de sport in zijn onmetelijk rijk. Deze gymn. had een tweeledig doel. In de eerste plaats diende zij om een goede gezondheid te verkrijgen op de tweede plaats deed zij dienst als een godsdienstige oefening. Om die laatste reden werd zij dan ook onderwezen door de Tamo-priesters. Omstreeks 590 j. na Chr. heeft de Boeddhistiese monnik Tamo alle oefeningen van deze gymn. opgetekend, zodat er thans nog veel van bekend is. Overigens is gymnastiek ook thans nog een zeer geliefkoosde sport in het Hemelse Rijk.

Een ander hoog beschaafd volk uit de oudheid was dat der Egyptenaren, wier geschiedenis teruggaat tot 3500 jaar voor Chr. De Egyptenaren met hun Pharaos hebben zich met roem bedekt door hun ontzagwekkende bouwwerken (Pyramiden), hun prachtige tempels, paleizen en graven. De geleerden uit onze eeuw hebben langzaam maar zeker een groot aantal producten van de Egyptiese beschaving aan het licht gebracht, waaronder het ceramiek (aardewerk) wel de voornaamste plaats inneemt. Uit de beschilderingen van dat aardewerk heeft men veel geleerd over het leven van de Egyptenaren, voorzover men dit niet wist uit de gevonden papyrusrollen. En daarbij is tevens gebleken dat de sport ook in het oude Egypte hoog in aanzien stond. Op de vazen en armen zijn prachtige tekeningen aangetroffen die sportbeoefenaars uitbeelden. Zo b.v. zien we op sommige vaatwerk twee met stokken vechtende Egyptenaren afgebeeld. Met stokvechten was een sport die venveel werd beoefend als het schermen bij ons. In de rechterhand droegen de strijders een stok, terwijl aan de linkeronderarm een smal schild was bevestigd, waarmee men zich eenigszins kon verdedigen. Ook het balspel was zeer geliefd. De kunst, die schoolmeisjes wel beoefenen, om 2,3 of zelfs meer ballen op te gooien en na elkaar weer te vangen, was reeds bij de Egyptenaren bekend. Dit balspel bestond bij hen trouwens in verschillende vormen. En dat de Egyptenaren zich veel met het worstelen bezighielden blijkt ook weer uit de talloze afbeeldingen daarvan.

===== D E L E N S R E V U E =====

OFFICIEEL ORGAAN DER R.K. SPORTVEREENIGING "LENIG EN SNEL"

R.K. S.V. " Lenig
en Snel" . Opge-
richt te Scheve-
ningen 18 Dec. '20.
Bisschopp. goedgek.
25 November 1921.

EENDRACHT
MAAKT
MACHT!

Secretariaat:
Herm. Costerstr.
249 den Haag.
Bureau Lensrevue
Amandelstraat 51
's- Gravenhage.

IN MEMORIAM.

Gedenkt in de verloren oogenblikjes onze overleden vrienden :
Bep Starrenburg, Guus v.d. Bol, Jan v.d. Goorbergh, Louis Wezenberg, Freek
Stoops en André Smits.

EEN WOORD VOORAF !

Als gevolg van verschillende omstandigheden - helaas deels niet
zeer aangename, - kwamen onze leden sinds enige maanden niet in het bezit
van de Lensrevue. Het is onze vurige wens, dat ze thans weder regelmatig
de huiskamers van iedere Lensvriend moge bereiken. Dat ze trouw wordt ge-
lezen, is in het verleden, duidelijk gebleken; en de vaak herhaalde vraag
waar blijft de Lensrevue ? verzekert ons ook van toekomstige sympathie.
Wij zullen ons uiterste best doen de revue aantrekkelijk te maken, . Laat
iedereen dan trachten het zijne bij te dragen door ons gegevens te ver-
strekken of zelf artikelen in te zenden. Velen der Lensleden zijn waardig
met de pen. Laat ze eens voor de dag komen met hun ervaringen in of buiten
Lens op sportief gebied . Misschien met een stukje uit een ander blad
overgenomen. De Lensrevue is ons aller eigendom. Laat ze dan ook ons aller
zorg zijn. Dan zal zij een steentje kunnen bijdragen tot de wederopbouw
van wat de laatste maanden afgebroken is. Tot die opbouw hebben we slechts
allen een ding nodig; goed van wil te zijn

AAN DE LEDEN !

Het is al weer lang geleden, dat onze revue U bereikte. Jammer !
Maar nu zij er weer is, zal haar komst zeker met blijdschap worden begroet,
zooals die van een vriend, dien men in langen tijd niet heeft gezien. Ons
stemt het tot dankbaarheid dat deze uitgave mogelijk is geworden, dank zij
de medewerking van verschillende oude getrouwen.

Wij zouden dit nummer willen zien in het teeken van den wederop-
bouw, als wij het zoo zeggen mogen. Het zou dwaas - zijn te beweren, dat
wij zonder verliezen te hebben geleden uit den strijd der laatste maanden
te voorschijn zijn gekomen. Maar daar waar gestreden wordt, kan slechts
een winnaar zijn; Wij waren het helaas niet, wat echter niet wegneemt
dat wij, nu wij verliezer zijn, met nieuwen moed en energie, geput uit den
jongsten kamp, den strijd wederom zullen aanbinden en niet bij de pakken
neerzitten.

Waarom wij verliezer waren ? Of het kwam door het ontbreken van
de zoo benodigde reserves om de strijdende hoofdtroepen aan te vullen, dan
wel door onjuiste strategie, wij laten het in het midden, doch doen bij
deze nogmaals een ernstig beroep op alles wat Lens is, voelt en denkt
om gezamenlijk te trachten onder de oude blauw-witte vaan het verloren terrein
te heroveren. En wat eendracht en saamhorigheid vermag, wij weten het
allen. Op dan gij trouwe Lensers, die ons een stimulans waart om door te
zetten en vol te houden en daarnaast vooral gij rallen, die onze gelederen
verliet, trekt met ons op om te herwinnen wat ons ontnomen werd. Ook wij
zullen als weleer het zoet der overwinning smaken.

W. van Boheeren
Voorzitter

Het seizoen is weer begonnen, het rad der competitie draait weer, spieren en zenuwen tot het uiterste gespannen strijden wij weer den fieren fellen kamp op het groene veld, en met spanning gaat onze belangstelling elke week weer uit naar de praestaties der onzen.

Lens is niet gelukkig geweest, en dit niet alleen den laatsten tijd, doch al sinds eenige jaren. Al wisten we een paar keer het vege lijf nog te bergen en aan degradatiewedstrijden te ontkomen, hetgevaar bleef immer dreigend, de degradatie hing als een Damocleszwaard boven ons hoofd en thans is de slag gevallen., Lens komt niet meer uit in de I.V.C.B.

Het zwaarst worden door deze slag getroffen zij die al vele jaren lid van onze club zijn, die Lens nog in haar oude glorie gekend hebben, eerste klas I.V.C.B. en vroeger met zooveel roem onze kleuren verdedigd hebben. Misschien zal iemand van hen op Lens willen toepassen het schriftuurwoord "Quomo do cecidisti" hoe diep zijt ge gevallen Lens.

Het is natuurlijk gemakkelijk sommige personen of het bestuur voor den tegenslag verantwoordelijk te stellen. Ik geloof echter niet dat het juist is de schuldvraag te stellen, en allerm minst zou deze gericht kunnen zijn tegen het bestuur, hetwelk waarlijk deed wat mogelijk was. Neen, we moeten hier niet spreken van schuld; wel kunnen we vragen naar oorzaken; deze lagen echter n.i. in uiterlijke omstandigheden, hoofdzakelijk wellicht in het gebrek aan toevoer van nieuwe goede speelkrachten. Zeer ja mer was het dan ook dat eenige weken geleden de fusieplannen met D.H.B. niet tot een gunstige oplossing konden geraken, tot nadeel van beide clubs. Hoe het echter zij, de feiten zijn niet te veranderen, wij zullen onn in het onvermijdelijke moeten schikken, of, meer christelijk uitgedrukt, wij zullen ons kruis moeten dragen. Nu las ik dezer dagen in mijn brevier, dat de deugd niet alleen in voorspoed, maar vooral in tegenspoed bevezen wordt. Uitgaande van deze stelling, moet ik aanstonds vaststellen, dat tallozen van onze leden, met het bestuur voorop, het bewijs leveren ware deugd te bezitten door aan Lens ook in tegenspoed trouw te blijven. Ik vind dat buitengewoon sympathiek. Ja, door de heldhaftige trouw van sommigen, die reeds veel voor Lens deden en offerden, jaren lang, ben ik waarlijk ten diepste getroffen.

Och, waarom zouden we ook de beenen nemen ? Het voetbalspel behoeft toch enkel niet alleen beschouwd te worden als een soort krachtpatserij, als een run naar het kampioenschap, als een streven om nummer een te zijn, en boven anderen uit te blinken. Men kan het voetbalspel toch ook nog beschouwen als een gezonde sport waarbij door oefening in snelheid en uithoudingsvermogen, gepaard met fijne tactiek en correct optreden geest en lichaam samen gebaat zijn; waarbij de zenuwen worden gestaald en het lichaam gehard, terwijl groter wijsheid en breeder levensinzicht ons deel wordt. Komt daarbij de overwinning, dan is dit een bijkomende vreugde, blijft deze echter uit, dan behoeft de vreugde van het spel niet bedorven te zijn. Dit is ten-slotte de eenig juiste opvatting van de sport. Vat iemand het anders op, dan is hij verkeerd, en verkeerde opvattingen in de sport kunnen tot zeer verderfelijc excessen leiden.

Wat belet ons dan, vrienden om getrouw te blijven aan Lens, getrouw aan haar roemvol verleden van fair play en edele hechte vriendschap ? Laat ons aan een gesloten blijven, bestuur en alle leden, het hoofd omhoog houden en fier op ons verleden geen smet werpen op onze goede naam . Wie weet of niet weldra, misschien op ongedachte wijze, Lens in een betere positie zal komen, en een betere toekomst voor ons aanbreekt. Dan zou 't ons spijten Lens den rug te hebben toegekeerd. Daarom, wij laten den moed volstrekt niet zakken, wij blijven spelen, gesteud door veel onderlinge samenwerking en vriendschap , volgens de leiding van ons goede bestuur. Zeker zullen wij dan nog lange jaren veel echte vreugde beleven in het voetbalspel onder de roemrijke vaan van Lens.

E. Stolwijk Pr.
Geestelijk adviseur.

TROUWLUSTIG LENS.

BIJ HET HUWELIJK VAN WIL VAN BOHEEMEN.

Op 12 September viel het heuglijk feit te vieren, dat Dhr. W. v. Boheemen in het huwelijk trad met Mej. E. Saalbach. Een oud lied en toch immer nieuw. Duizenden deden het voor hem en weder duizenden zullen volgen. Maar toch is iedere huwelijksplechtigheid telkens weer een gebeurtenis, die de aandacht trekt en die aandacht waard is. En nu het thans een vriend geldt, die boevendien onze voorzitter is, voel ik me gedrongen er even bij stil te staan, al lijkt het enigszins mosterd na de maaltijd. Ik was zoo gelukkig in de gelegenheid te zijn het jonge paar op de hoge dag zelf mijn gelukwensen aan te bieden, wat me niet verhindert ze nogmaals in te sluiten bij de zegenwensen, welke heel Lens bij deze van ganser harte neerlegt aan de voeten van haar praeses en diens jonge vrouw. Het is ons een behoefte uiting te geven aan ons welgemeend verlangen dat het beiden goed moge gaan in elk opzicht. De woorden klinken wat officieel, maar vanaf de bodem van ons hart stijgt een warme genegenheid tot het jonge paar op, die ook in de toekomst mee zal trillen bij al wat roering brengen moge in hun nieuw opgebouwd leven.

Vriend Wim, Lenig en Snel heeft de grote feestdag van jou en je vrouw luister willen bij zetten, en de bloemen hadden een plaatsje gevonden dicht in jullie nabijheid. Laat het een symbool zijn!.....

We hebben je ook iets van blijvende aard aangeboden. Moge het onverslijtbaar blijken te zijn. En we voegen er een verzoek aan toe: wat er ook gebeure, laat steeds als je je jas of je hoed op de Lenskapstok hangt of ze er van af neemt, dit een aanleiding zijn voor een vriendelijke gedachte aan je vrienden van Lenig en Snel.

P.

BIJ HET HUWELIJK VAN KOOS v.d. KLEY.

Ook aan onzen oud-voorzitter, den heer J. v. d. Kley die 1 Augustus j.l. in het huwelijk trad, onze hartelijke gelukwensen aan te bieden, is meer dan de vervulling van een plicht. Onze vriend Kos v.d. Kley en zijn vrouw mogen er staat op maken, dat het uit ons hart is gegrepen, als wij de wens uit-spreken, dat het beiden voorspoedig moge gaan. We weten heel zeker te spreken uit naam van de andere bestuursleden en ook van de leden, die onzen Oud - internationaal, den enigsten uit de schoot van Lens opgekomen, zo vele jaren, twaalf of dertien, als een stuwkracht voor Lens bewonderen. Voor ons, den steller van deze wens, is de herinnering aan het samenwerken voor Lens, ten volle waard behouden te blijven naast die uit onze gezamenlijke studiejaren. Geen burenhuis aan huis, geen maats bij de werkzaamheden, mag toch de wederzijse genegenheid niet tanen. Ze groeie in lengte van dagen!

Amice Koos ! Je aandacht was voor Lens in opkomst, Lens in glorie, Lens in depressie ! Een verzoekje: denk steeds aan Lens, ook aan Lens in nood !

P.

Het is mij een behoefte om mede namens mijn vrouw onzen hartelijken dank te betuigen aan al diegenen, die bij gelegenheid van ons huwelijk van hun belangstelling hebben blijk gegeven. In het bijzonder zal het fraaie geschenk voor ons een blijvende herinnering zijn aan het medeleven door U betoond.

W. van Boheemen.

LEDEN WEFT LEDEN.

ZIJN UW FAMILIELEDEN REEDS ONDESTEUNEND LID ?

DE WEDSTRIJDEN.

De hoofdzaak in een voetbalvereniging is en blijft natuurlijk het resultaat van de wedstrijden. Dit resultaat mag niet alleen gewogen worden naar de uitslag, maar zeer zeker moet de onderlinge verstandhouding der spelers en ook de verhouding tegenover de ander partij worden meegeteld. Door het feit dat onze 4 elftallen zich verre houden van onderling gekanker en dat zij ook nog een vriendelijk woord over hebben voor tegenstanders, kan wellicht worden verklaard, dat Lenig en Snel in brede kringen sympathie vindt. Ik ben er van overtuigd, dat een hernieuwde opleving in ons verenigingsleven met vreugde zal worden gade geslagen bij andere verenigingen. Laten wij sterk aaneengesloten blijven om samen een betere toekomst voor Lens op te bouwen.

Toch moeten we de uitslag niet te min stellen; en het is goed ons tijdens iedere wedstrijd tot de laatste minuut in te spannen om een behoorlijk resultaat te boeken. Laten wij een nagaan of we tevreden kunnen zijn.

Ons Eerste:

Op Zondag 28 September kwam een verzwakt elftal uit tegen D.O.S.S. Noodweer, slagregen, donder en bliksem, modderpoel. 25 Minuten duurde het hallet toen Henny was omgetooverd in een ware "man van aarde" n.l. van modder, had ook de heer arbiter er zwaar tabak van. D.O.S.S. was iets in de meerderheid en stond met 3-0 voor, hetgeen te veel was. Een doelpunt ontstond na unfair haken, zo geheid, dat Toon beduusd bleef staan. Jan Janssen - met twee ss-sen- miste een prachtkans. De bal ging juist naast.

Een week later ! Drama in Alphen ! 12 - 1. Dorus en Paul waren omgekocht en scoorden zelf driemaal. Philips de Grote scoorde het puntje voor Lens. Bovendien kende de scheidsrechter drie buitenspel doelpunten met vorstelijke gulheid aan Alphen toe. Overigens speelden de Alphen-sche Boys subliem en leerden niet van, maar aan Lens wat voetballen is. Ondanks alles: stemming prima. Lens zingt; Alphen luistert verrast toe.

Een week later ! Herstel ? De strijd gaat vrijwel gelijk op. Lens verliest met 3-1 van V.V.L. Een der drie kwam uit een penalty. De weder-aanwezigheid van Jan Runderkamp werkte wonderen uit. Hulde ! Hij smaakte het genoeg het tegenpunt te bewerken. Niet minder welkom was de hechte steun van Rembrandt.

Een week later ! Dies pluviae ! Een splinternieuwe midvoor moest samen met de 10 anderen onze eerste overwinning brengen. Helaas ! Grote schoonmaak in hoger sferen: Waterloo in zijn element. Twee bussen uit Noordwijk verdwenen even snel als ze gekomen waren. Wij in de tent veroverden de aanwezige chocolade; en getuigden van een boksmatch - Jan en Paul - Jan won op punten.

Ons tweede:

KRVC was de gastheer op 28 September. Tien minuten water en modder. 1 - 1. v.d. Ende viste een penalty. Piet Miltenburg kopte de eerste kopbal uit dit seizoen in eens anders net. Een en ander als gesmeerd. Elfital hoopvol gestemd. O.K. Draaien.

Een week later ! Toen ik op het terrein verscheen, was de stand 3-0 voor Blauw Zwart. Weldra 4 - 0. "Zeg keeper, waarom huil je zo ?" "Omdat ik zoveel vissen moet !" Eindstand 7 - 1. Aat Schrijver redde de eer van onze vlag. Huub als pechvogel ! Bij een val arm beschadigd, ernstig genoeg. Uit N.S.B. kamp vriendelijke hulp. Des heren Mussert wagen kwam voor. En Huub, als gewoon voetballer van huis gegaan, kwam als adjudant van den Leider terug. N.S.B.-er tegen wil en dank, echter niet met gestrekte, doch met verbonden arm. Evenwel, alle gekheid op een stokje: ere wien ere toekomt; wij zijn dankbaar voor de geboden hulp. Huub thans aan de betere hand.

Een week later ! Geen wedstrijd !

Een week later ! Geen wedstrijd !

Ons A - juniorenelftal :

De eerste klap is nog altijd een daalder waard. En daarom werd Westlandia op 29 September met 3 - 2 nederlaag naar de druivenpers teruggestuurd. Een mooi resultaat met na 0 - 2 te hebben achtergestaan. Verheggen scoorde tweemaal en Lieshout eens.

Een week later ! Was de goede moed in de schoenen gezonken ? Met 5-1 geklopt ! St. Michael speelde een mooie partij, Vooral de centervoor was voor onze jongens te zwaar van stuk en hij schoot als een kanon. Een viertal van de onzen moesten eigenlijk 100 keer schrijven: Spreken is zilver, zwijgen is goud ! Denkt daaraan, jongelui !

Een week later ! Thuis tegen R.V.V. Tegen mijn voorspelling in wonnen onze luidjes met 6-1, terwijl notabene het tegenpunt een cadeautje was van de rechtsback. Je was toch niet omgekocht Leo ? Het elftal sloot als een bus en bovendien lukte 't, in tegenstelling met de wedstrijd in de Heul. Herman maakte de zesde, een penalty; ook cadeau gekregen, eerlijk toegegeven. Verder Karel, Verheggen en Lieshout. Maar aan het mooie resultaat hebben alle 11 evenveel deel.

Ons B - juniorenelftal !

De Benjaminnetjes openden op Zaterdag 28 September het seizoen. Veel doelpunthonger hadden ze nog niet. Hans viste in zijn eerste wedstrijd in Lens vijf keer, terwijl de aanvalslinie slechts een doelpunt maakte. 't Was Wim die de allereerste goal in 1935-1936 fabriceerde.

Een week later ! Naar de reuzen op de Roggewoning. Resultaat 11-2. De 2 tegenpunten wegen zwaar. Vergelijk maar eens de andere uitslagen van Vac. Henk en Kapelle namen er ieder een voor hun rekening. Arme Hans ! Maar zijn keepen verdiende toch ieders waardering. Tegen de bierkade kun je niet vechten !

Een week later ! Geklopt met 5-2, al was 't met pech. Lambert en Henk maakten een mooi doelpunt. De backs stonden te dicht bij de keeper. Henny ! denk er aan, je best doen tot de laatste minuut. Ik weet dat je het goed kan.

Een week later ! Wat een weer ! Een orkaan ! Slagregens ! Maar, acht jongens uit het elftal stonden op het punt van bijeenkomst en ze zouden er ook gestaan hebben al was de halve stad omgewaaid. Bravo ! Gelukkig waren er twee reserve-spelers. Na veel geklauter klaar op het open veld. Vier in de voorhoede ! Maar allemaal in een hogere versnelling. En 't ging uitstekend. De rust ging in met 3-0 in ons voordeel. Henk gaf het voorbeeld en Scheffertje gaf den keeper van Graaf Floris tweemaal het nakijken. Tegen het eind trapte Henk er nog een in. Het abonnement op de paal moet je maar afzeggen, Henk. Wat een mooie dag, he jongens, ondanks regen, storm en onvoltalligheid toch nog te winnen. Wat zullen de thuisblijvers een spijt hebben ! En toen op de terugtocht ? Frits vaaide met fiets en al ondersteboven, armen in de lucht. Alex probeerde een boom om te rijden; en dan was er nog een - als zijn moeder het maar niet leest - die door een rukwind met prikkeldraad in aanraking kwam. Wat een scheur ! Joost werd wat al te moe. Dan maar lopen, jongens. Nou, eerlijk gezegd, dat vonden we allemaal veel prettiger; wij zijn allemaal niet zulke reuzen als meneer Venrooi. Daarom hebben we hem met twee fietsen opgeknapt.

P. J.

SPORT VAN VROEGER.

Het schijnt dat bij de Joden de sport niet zo hevig geliefd was, maar toch hebben zij er zich eveneens mee bezig gehouden. Uit de Bijbelse Geschiedenis weten wij dat David den reus Goliath een steen tegen het voorhoofd slingerde. Dit geval stond niet geheel op zichzelf, want juist de mannen van de stam Benjamin waren bekwame steenslingeraars. Ook hardlopen, zwemmen en boogschieten werd beoefend en bekend is verder nog dat er een soort krachtmeting bestond bij de Joden, waarbij jongenmannen een zware steen, de "proefsteen" moesten optillen.

Een merkwaardige vorm van wandelsport vinden we nog bij het volk der Inca's in Peru. De Inca's waren de koningen (zonen der zon) van een machtig rijk in Zuid-Amerika, dat een tijdperk van zeer hoge beschaving heeft gekend. Om dit geweldige rijk goed te kunnen besturen en tevens te kunnen verdedigen, hadden de inca's twee wegen laten aanleggen. Beide straten liepen van Noord tot Zuid, de een langs de kust van de Stille Oceaan, de andere over de hoogvlakte die tusschen de beide ketens van het Cordilleras-gebergte ligt. De lengte van beide wegen was ruim 4000 K.M. Een geweldige afstand dus. De legers van de Inca's marcheerden regelmatig langs deze straten en het kan niet anders of de wandelprestaties van deze mannen moeten enorm geweest zijn.

(Onze courant)

WEMKEN.

- 1e. De kalklijnen op het veld mogen hoogstens 12 cm. breed zijn.
- 2e. De doellijn moet ook tussen de doelpalen worden getrokken.
- 3e. De hoekvlaggen mogen bij het nemen van een hoekschop niet worden weggenomen.
- 4e. De scheidsrechter behoort voor de wedstrijd na te gaan of het speelveld aan de voorschriften voldoet.
- 5e. Onder de schoenen mag men slechts cylindrische klosjes hebben. Geen speler mag aan de schoenen of beenbeschermers metalen platen of andere uitstekende stukken van metaal of guttapercha dragen. Spijkers mogen niet uitsteken (wel naar de binnenkant. Red.) Leeren repen of klosjes mogen niet meer dan 1,2 cm uitsteken. De doorsnede der klosjes moet minstens 1,2 cm zijn.

Uit: Regels voor het voetbalspel.

Mitgave Federatie R.K.V.B.

Bij dit laatste punt staan wij nog even stil. Men bedenke, dat, wil men als voetballer succes hebben, moet zorgen dat de "spullen" en dan vooral de schoenen in orde zijn. In dit jaargetijde is het een onmogelijkheid om zonder klosjes onder de schoenen te voetballen. Wanneer men op een glad veld een speler herhaaldelijk ziet "slippen", kan men er van op aan dat zijn schoenen niet in orde zijn. Laten wij hieraan deze week pseciaal onze aandacht schenken en de schoenen piekfijn in orde laten maken. Vooral ook niet vergeten in te vetten. Het spaarÿ Uw schænen en . . . . Uw portemonnaie.

OFFICIEEL.

- 1e. De afkeuring der terreinen kan men te weten komen op Zondagmorgen in de vitrine van Dhr. J. v. d. Bogaard, Beeklaan hoek de Gheijnstraat en bij den Hr. Walhain, Herman Costerstraat 249.
- 2e. Zij, die hun 3 pasfoto's nog niet hebben ingestuurd, doen er goed aan als ze bedenken dat hun talmen niet gerechtvaardigd en voor ons onplezierig is. Do it now!
- 3e. Nieuwe Leden: In de maand October werden als lid aangenomen:
v. Castricum p/a Alexanderkazerne Alhier Senior.
J. Bon Weimarstraat 140 id Junior.
- 4e. Het Bestuur heeft ernstige plannen om weer een derde seniorenelftal in te delen. Maar dan moeten we eerst nog enige nieuwe leden hebben. Maakt daar eens propaganda voor! LEDEN WERFT LEDEN!
- 5e. Ook bij slecht weer kome men -- ook de junioren -- toch tijdig op het punt van bijeenkomst. Een gewone eis voor goede orde en voor de kameraadschap.
- 6e. Wie verloor op Waterloo een zilverstukje? Te bekomen: Amandelstr. 51.

ODE AAN DE BEZOEKERSDEUR.

Aan de Leijweg staat een tent.
Aan de Leijweg staat een tent.
In die tent is 't reuze krent, faldera,
Van je sjingela de sjingela de hopsasa.
Aan de Leijweg staat een tent,
In die tent is 't reuze krent.

Aan die tent hangt soms een deur.
Aan die tent hangt soms een deur.
Maar in die deur zut een reuze scheur jaja,
Van je sjingela de sjingela de hopsasa.
Aan die tent hangt soms een deur.
't Is een deur met een reuze scheur.

Maar in Lens daar speelt een mens
En het is zijn liefste wens
Gauw de deur te maken vorr ons Lens jaja,
Van je sjingela de sjingela de hopsasa.
Aan dit lied komt van een grens
Leve de deur in de tent van Lens!

TROUBADOUR.

(Neem dit gerust met vele korrektjes zout: Troubadour overdrijft. Red.)

DE LENSREVUE

OFFICIEEL ORGAAN DER R.K. SPORTVEREENIGING "LENIG & SNEL"

R. K. S. V. "Lenig
en Snel". Opgericht
te Scheveningen 18
Dec. 1920. Bissch.
goedgok. 25 Nov. '21.

Sécretariaat:
Herm. Costerstr. 249
den Haag. Bureau
Lensrevue: Amandel-
straat 51 den Haag.

IN MEMORIAM.

Gedenkt in verloren oogenblikjes onze overleden vrienden: Bep Starrenburg, Guus v.d. Bol, Jan v.d. Goorbergh, Louis Wezenberg, Freek Stoops en André Smits.

EEN WOORD VOORAF!

Vaak goort men de opmerking maken dat vele spelers verzuimen zich naar behoren te trainen. Dit geldt ook bij ons. Ofschoon we elke Zaterdag kunnen rekenen op een gezellig oefenpartijtje, blijven toch nog te veel leden weg, waaronder er ook zijn, die wel in de gelegenheid zijn om te komen. Overigens valt het den aandachtigen toeschouwer op dat er zo veel wordt gespeeld zonder verstand, zonder blijk te geven van een juist inzicht. Dit kan verholpen worden mits men niet eigenwijs is en het oor wil lenen aan de raadgevingen van anderen. Onderlinge afspraken tot een bepaalde speelwijze kunnen ons naar succes voeren. Waarom dus zouden we dat niet toepassen? Afspraken tussen een buiten- en een binnen-speler, tussen keeper en backs enz. zullen het spel verfraaien en veraangenamen. En wanneer kan men dat beter regelen dan op een oefenmiddag? Er is zo veel te oefenen: corner nemen, penalty, ingoepen, vrije trappen in het middenveld, enz. het een al belangrijker dan het andere. Oefening baart kunst, niet het minst voor den voetballer. Denken we daar eens aan!

P.

AAN DE LEDEN !

Onze oproep in de vorige revue tot medewerking aan Lens' wederopbouw was niet tevergeefs en heeft in méér dan één opzicht aan zijn beddelling beantwoord. Het verheugt ons, dat de "Jan-Salie-geest" voor goed schijnt verbannen en wij constateeren met anderen, dat wij over het doode punt heen zijn. Ook het resultaat der wedstrijden beweegt zich in stijgende lijn. Werd tegen Leiden gelijk gespeeld, nadat wij tot kort voor het einde met 3-1 hadden voorgestaan, van N.V.C. werd met 3-2 verloren in een wedstrijd door de onzen zeer verdienstelijk gespeeld tegen een elftal, dat in onze R.K. beweging zeer zeker niet thuis behoort, al was het alleen maar vanwege de lasterlijke vocabulaire van enkele zijner spelers. Tot één minuut voor het einde was de stand nog 2-2 gelijk. Een bal door keeper en de beide backs verkeerd beoordeeld, werd met gebruikmaking van den bovenarm in het doel gewekt, hetgeen - hoewel de speler in kwestie het toegaf - den scheidsrechter ontging.

Wij bespraken het ha afloop nog in de bus, dat, wanneer de pech die ons nu nog achtervolgt van ons wéjkt en Vrouwe Fortuna milder jegens ons is gestemd, wij nog zeer goede resultaten zullen behalen. Wij zijn hiervan positief overtuigd, welke meening gebaseerd is op het vertoonde spel en last not least op de buitengewoon goede geest welke het team bezielt en zocals wij die misschien in lang niet hebben gekend. Het is werkelijk bewonderenswaardig met hoeveel waardigheid mogen we wel zeggen, zij die nederlaag te Noordwijk droegen en hoe zij, ondanks de tartende en in sommige gevallen ernstig gevaar opleverende speelwijze der tegenstanders, tot op het laatste oogenblik een fair play bleven demonstreeren. Dit stemt ons ook tot dankbaarheid, want wij weten maar al te goed in wat voor een vertooning dergelijke ontmoetingen kunnen eindigen, wanneer niet een der partijen zich de verstantigste toont. Voeg hierbij nog de passieve houding van een scheidsrechter - zelf uit Noordwijk afkomstig, o bondsbestuur wien elk doortastend optreden vreemd was en wiens onjuiste beslissingen ons uiteindelijk de nederlaag brachten en U zult begrijpen welk een ver-

dienste het was onder dergelijke omstandigheden de goede geest te bewaren. Hulde aan onze jongens en dat de overige leden dit tot voorbeeld zij.

En juist deze mentaliteit is mede een waarborg, dat straks de weegschaal aan onze zijde zal doorslaan. Het bekende onsje geluk ontbreekt nog slechts op onzen weg ter victorie.

W. van Boheemen
Voorzitter.

UIT DE GESCHIEDENIS DER SPORT. (HENK EERDMANS)

Terwijl het grote Romeinse wereldrijk ten onderging, en ten slotte verdween, maakte Europa een woelige donkere tijd door. Denkt slechts aan de invallen uit Azië, die de grote volksverhuizing tot gevolg hadden. In Frankrijk ontstond een staat van enige betekenis, die later door Karel den Groten werd uitgebreid en verbeterd. In deze staat - bijna geheel West-Europa - deed de beschaving na de duistere jaren weer haar intrede. En tegelijk kwam de sport tot bloei, in hoofdzaak evenwel voor de ridderschap.

Bij de opvoeding van schildknaap tot ridder behoorde in de eerste plaats de wapenhandel. Paardrijden, vechten, springen en worstelen moest een ridder in de perfectie kennen. Als jongen van 7 jaar werd hij er al in geoefend. Op 14 jarige leeftijd werd de knaap naar een of ander hof gezonden, waar hij in dienst van een ridder of baron zijn opvoeding voltooide. Bij bekwaamheid werd hij op zijn 21ste tot ridder geslagen.

Sommige sporten van den schildknaap zijn in onbruik geraakt: b.v. het steengooien. Dit lijkt het meest op ons kogelstoten. In een oud handschrift vinden we een prent van touwtrekkende vrouwen. In plaats van een touw werd echter een laken gebruikt, zodat men deze sport eigenlijk lakentrekken moet noemen. (Ook thans zijn er wel vrouwen, die de touwtjes in handen hebben en de lakens uitdelen. Red.)

Een ander spel was het gooiennet een boomstam van 4 tot 6 meter lengte. De gladde stam werd over de schouder gelegd. Door de voorkant krachtig naar het lichaam te drukken maakte de stam een zwaai en kwam na een boog in de lucht een eind verder op de grond neer. Dit spel wordt nog wel aangehouden, maar dan houdt men de stam tegen de borst geklemd, laat hem een weinig voorover hellen en stoot hem weg. De bedoeling is dat de stam een boog maakt, zodat het eind dat in de lucht steekt, het dichtst bij den gooier komt liggen.

Ten slotte het lopen tegen een loodrechte muur. Wanneer we op oude prenten een ridder tegen een muur op zien staan, het lichaam horizontaal, dan denken wij aan tovenarij of zwarte kunst. Dit is echter mis. We kunnen met weinig moeite tegen een schuin opstaande plank lopen. Hoe rechter de plank staat, hoe moeilijker het wordt. De middeleeuwse ridders speelden dit spel tegen een loodrechte muur. Een, twee, misschien drie passen omhoog, en dan tuffelde de man omlaag, maar als de poes op zijn voeten. Bij dit spel bereikte Christoffel, hertog van Beleron, in het jaar 1490 een hoogte van 3 meter 40.

(Onze Courant)

LENS IN ACTIE.

Zaterdag 26 Oct. 1935. Ons B. elftal op Waterloo in strijd met D.H.B. o. Wie twijfelde aan een overwinning, toonde elftallen zich opstelden? En toech: onze wakkere buurtjes mochten er zijn! Kees speelde wat zwak. Janntaste beter in. Willy schitterde in de middenlinie, Frits en Joost kunnen beter. Voor vlotte het heel aardig: alleen moet het schieten nog wat beter worden, beter gericht. Henk schoot drie keer raak en Koppelle 2 keer. Lambert en Alex van Deelen hadden er goede zin in. Jan Vollebregt kreeg wat weinig werk; maar moet overigens wat sneller zien te worden. Zijn voorzetten waren goed. En Hans?... Vraag dat aan het publiek! Resultaat 5-3 voor Lens..... en een warwinkel in de tent!

Zondag 27 Oct. 1935: Het a-elftal vrij. 's Zaterdags mopperde Vellekoop: dat zul je altijd zien; als het terrein goed is, zijn we vrij. Het tweede elftal zou thuis mogen spelen en het eerste zou in een tweetal bakkies naar Roelof-archdsveen gaan, indien niet. .... de regen een spaak in het wiel zou gestoken hebben. O, die regen!

Zaterdag 2 November! Allerzæelen! Lens B. naar Delft. Onder het motto: Allemaal op de fiets! Een lange colonne van 16 man trok met Willy en Adriaan als gidsen naar De Hollandse Leeuw. De opstelling was als volgt:

Hans Berntsen

Kees Zuiderwijk

Jan Egberts

Joost Bon

Willy v.Boheeman

Jan Vollebregt

Lambert Scheffers H.v.d.Bogaard Ad.Koppelle A.v.Deelen Henk Koeman
 Een edel stel om mee uit te gaan. Geen wonder dat meneer Menrooi er zo
 gezond uit ziet. Wat hebben jullie je best gedaan, jongens! Ik meen het:
 jullie beginnen elkaar goed te begrijpen. Maar denkt er aan: we moeten
 steeds vooruit op het pad van de voetbaldeugden. D.H.L. gaf goed partij.
 En wat een keepr, hé! Twee mooie doelpuntjes van Lambert uit prachtige
 voorzetten van Henk. Een juweeltje van Adriaan na veel voorafgaande pech.
 Alex en oom Henk hebben mijn bewondering voor hun volhardend werk. Willy
 gaat zijn grote broer achterna. Bij vacature in het Nederlands elftal
 zullen wij jou aanbevelen. Jan als links-half was een struikelblok voor
 de snelle D.H.L.ers. En Joost? Men had 'm eens moeten zien: die schopt
 links en rechts, allés raak, bal, been of een gat in de lucht. Kees was
 weer veel beter dan te voren, maar moet alleen nog wat harder wegschieten.
 Jan is een kei! Goed zo, Jan! Hans onder de lat wierp zich onverschrokken
 als altijd in de moeilijkste situaties. Uitslag 3-2 voor ons, o zo! Jon-
 gens, vertelt je vader en moeder even dat jullie elftal 6 punten heeft en
 brengt verder mijn groeten over.

Zondag 3 November!

Lens A avanti! Thans werden de Poeldijkers met bebloe-
 de poppen naar het Poeleker padje terug gestuurd. Wim Lieshout, Karel Du-
 bois, en Nol v.d.Loop zorgden voor de doelpuntjes en Blokkie viste drie
 keer. Uitslag 4-3. Waar was Leo gebleven? Guusje was weer van de partij.
 't Spijt me dat ik niet veel van de wedstrijd heb gezien. De laatste 5
 minuten was P.F.C. sterk in de meerderheid. Het is me opgevallen dat de
 Poeldijker lucht gezond schijnt te zijn, te oordelen naar de lengte van
 de junioren uit die contrijje. Een andere keer meer over A.
 G. D. A. 4- L. en S. 2 1-0

Het tweede werd eindelijk in staat gesteld weer een
 competitiewedstrijd te spelen. Het elftal had na de eerste wedstrijd een
 geduchte versterking gekregen door het meespelen van Jan van Harmelen en
 Bep Boortman. Ook Aatje, ons soldaatje, deed mee en zijn spel kon ons op
 de speelplaats best bevallen. Na de wedstrijd verklaarde hij, dat 't naar
 zijn zin gegaan was en dat konden we ook best begrijpen want..... hij
 had ruzie gehad. Daar Aat v.d.Ende op dokters advies zijn plunje voor
 goed in de koffer heeft moeten bergen - hem zij van harte een totale be-
 terschap toegewenst - werd de plaats onder de lat ingenomen door Tonny
 v.d.Bogaard. En met groot succes! Hij kreeg gelegenheid zijn vorm te tonen
 daar hij niet viste na een goed ingeschoten penalty, die onze links-back
 op grootmoedige wijze aan G.D.A. cadeau had gedaan.

De strijd ging ongeveer gelijk op, hoewel G.D.A. betere
 kansen kreeg. We dachten al aan een puntloos gelijk spel, toen lo minuten
 voor het einde G.D.A. het eenige doelpunt maakte, jammer genoeg tengevolge
 van een misverstand in onze achterhoede. Ondanks verwoede pogingen zag de
 voorhoede geen kans om in de nog resterende tijd te doelpunten, zodat er
 een kleine 1-0 nederlaag geleden werd.

Ons eerste elftal

Heette het de laatste keer ; Herstel? met een vraag-
 teken, thans schrijven we succes, met een uitroepteken. En als Denemarken
 niet naar Amsterdam was gekomen, dan hadden we nog wat anders gezien. Nu
 was de uitslag 3-3. We zijn tevreden met zo een uitslag tegen het sterke
 Leiden. Merkwaardig! Bij ons alles rustig en gezellig onder elkaar; maar
 bij de Leidenaars haperde daar nog al iets aan. Het spel vlotte vrij goed
 in alle linies, Lensers! 't Wordt nog beter, het daghet in het Oosten. De
 belangstelling stijgt; de goede wil krijgt de overhand. Let op! Tandem op
 elkaar en.....hou ende trouw aan Lens, de club van Koos Haket; en de club
 van Guus v.d.Bol, Louis Wezenberg en de andere vier, die in ons In Memo-
 riam staan. Gisteren met Allerzèlen hebben we aan hen gedacht en een
 Wees gegroetje gezegd. Zij zullen ons helpen en doen dit reeds door hun
 voorbeeld van vroeger, toen zij in de commissies werkten of op het veld
 hun krachten gaven.

Thans 3 November: Nog wat vermoed zette ik me tot
 schrijven. Wat een mooi weertje is het de hele dag geweest. Dat doet je
 goed, en dan die belangstelling: a-elftallers, Lens 2, Vader en moeder
 Janssen, des voorzitters vader, vrouw en zuster, Nol Otten, Cas Bontje,
 Anton Lemmers, nog eens een vader en moeder Janssen met kinderen, vele
 dames van spelers, bravo ! Verder het hele bestuur en elftal-commissie,
 deels in, deels buiten het veld. Verder Dhr. E.de Caluwe: altijd een graag
 geziene gast. Misschien vergeet ik er nog : ik schrijf de namen der aanwe-
 zigen zo voor de voet op.

Vraag me niet naar de namen der afwezigen, tientallen oud-Lensers. Wat een lijst! Mogen zij ook weer terugkomen; zij zijn van harte welkom op Waterloo.

De Res'bode gaf U al 't verslag. Van mij slechts enige opmerkingen. Het veld speelde zeer zwaar. Als het kan, moet 't nu eens gerold worden. Rembrand had er zin in; zijn gelijkmaker werd dankbaar aanvaard. De voorzet die op de slof van Jimmy belandde, deed door zijn afwerking aan Bakhuijs en aan Lens in glorie denken. Jan Janssen met 2 sussen demonstreerde het nut van doorlopen bij ons derde doelpunt. 3-1. Hoe lang is dat geleden? Ik releveer verder het buitenspel doelpunt, dat ons ten rechte niet werd toegekend, het lange schot juist over de lat van Jan Jansen met een sus- de rennen van de vierde voorhoede Jan, de duizend kopballen van Don Antonio en het gesjouw van Paul, het huttig verdedigen van Theodorus en het lange alles wegmaaiende been van de munitiemaker. Tenslotte de krullen van Henny en zijn veilige grijparmen. Elf mensen deden hun best en gaven een goede partij. 3-3. Ons eerste puntje is er. Komen er nog?

Zaterdag 9 November.

Lens b. ontvangt Graaf Floris V b: een zacht eitje voor onze jongens, zo zacht, dat de meeste onder de maat speelden. Henk had er zin in en doelpuntte 4 keer, waarbij de paal het ontgelden moest. Voor de andere 4 goals zorgden Lambert, Adriaan en Henny. Adriaan had zijn zin er niet in, maar hij was erg verkouden, wat je aan zijn das goed kon zien. De achterhoede hield hun heiligdom van vreemde smetten vrij.

Zondag 10 November.

Lens 2 tegen Gr. Willem II 4. Ik zag de tweede helft, die me wat tegenviel, ofschoon ieder speler voor zich goede momenten had. De samenhang echter ontbreekt nog. Bovendien verzuime men niet met verstand te spelen. Onze aandacht moet 2 x 45 minuten gespannen zijn: inderdaad een zware taak, maar alleen door dat te betrachten zullen we succes kunnen boeken. Aatje en Piet maakten voor rust een goaltje en na de rust werd nummer drie door een kluwe van 5 spelers in doel gewerkt. Graaf Willem vond ons net 7 keer; twee doelpunten bar buitenspel. Hoe de scheidsrechter de 6e goal durfde toekennen, is mij een raadsel. Ik vind alleen volkomen onbekendheid met de spelregels, oneerlijkheid of blindheid als mogelijke oorzaken. Dat de lui van het 2e het toch gemoedelijk opnamen, pleit voor hen. Maar iemand die een wedstrijd wil leiden zoals de arbiter van deze middag het deed, offert zijn middag vergeefs op. Zo bewijst men onze sport geen dienst.

AFGESTRAFT

Zij : En zul je me dan altijd op je handen dragen?

Hij : Ja, Amalia!

Zij : En zul je alles doen wat ik wens?

Hij : Ja, Amalia!

Zij : En zul je dan ook voor Lenig en Snel bedanken?

Hij : Ja, Amalia!

Zij : Trommel dan maar op! Ik wil een flinke vent hebben, geen wassen poppetje dat je in alle vormen kan kneden!

GEVONDEN OP WATERLOO.

1. Een geldstuke.

2. Een potemonnaie met inhoud.

Te bevragen: Amandelstraat 51.

WENKEN.

De straf voor onjuist inwerpen van de bal bestaat hierin, dat de tegenpartij de worp mag doen. Hij, die inwerpt, moet zich achter de lyn bevinden, moet blijven staan en dient de bal weg te werpen met beide handen als hij boven het hoofd is.

Voortaan mag de keeper vier passen met de bal lopen in plaats van twee, zoals voorheen de regel luidde.

Men doet verstandig zich voor de wedstrijd geen twintig minuten "los" te trappen. Twee minuten zijn voldoende. Men loopt anders gevaar reeds bij de aanvang van de match vermoeid te zijn.

Vaak kan het voordelig zijn als een voorhoede-speler op een kanthalf terugspeelt. Vlug ingooien kan zeer belangrijk zijn. Men wachte dus niet steeds tot de half aanwezig is, doch hij werpe de bal in, die zich het dichtst bij de bal bevindt. Zo houdt men het spel niet op en voorkomt een gunstige opstelling van de tegenpartij

(Uit de S.I.)

SPELEN OF RESERVE ZIJN.

Tengevolge van diverse redenen, welke ons allen wel zo langzamerhand bekend zijn, namen tot nu toe slechts 2 elftallen aan de competitie deel. Het aantal werkende leden is echter wel zo groot, dat er iedere week 5 of 6 spelers een reserve aanschrijving moesten ontvangen. Dit is nu gelukkig niet meer nodig, daar inmiddels een derde elftal is samengesteld. Wij hebben echter nog enkele leden nodig en willen niets liever dan vaste elftallen samenstellen, wat voor de spelers zelf ook veel aangenamer is. Werft dus leden. Misschien kunnen wij dan spoedig een 4e elftal formeeren.

de elftalcommissie.

ODE AAN "HAAR", in de winter.

"Hij" wordt geroemd als een held,
Maar "Zij" loopt te rillen langs het veld.

"Hij" amuseert zich, geniet en lacht,
Maar "Zij" is slachtoffer dat geduldig wacht.

"Hij" maakt goaltjes, wint of verliest,
Maar "Zij" meent, dat haar neusje bevriest.

"Hij" kan wel tegen een blauw getrapte scheen,
Maar "Zij" krimpt van kou en vochtigheid ineen.

"Hij" houdt van voetbal, sport en spel,
Maar "Zij" krijgt van zijn aanschrijving al kippenvel.

"Hij" praat over sport, wil van voetbal horen,
Maar "Zij" staat aan de lijn, haar tenen paars bevroren.

"Hij" speelt met meer vuur als "zij" hem ziet,
Maar "zij" voelt geen vuur, maar ijs, en anders niet.

"Hij" is een goed mens,
Want "Hij" speelt in Lens.
Maar "Zij" brengt haar offer, zij is een sohat.
Zolang ik leef in Lens beweer ik dat.

Troubadour.

ONS A.S. 15 JARIG BESTAAN.

Zooals den leden bekend is, viëren wij op 18 December a.s. den dag, waarop voor 15 jaar ons Lenig en Snel werd opgericht. Hoewel de tijdsomstandigheden een viering, zooals wij die gaarne zouden wenschen, niet toelaten, heeft het bestuur toch gemeend dit feit niet geheel onopgemerkt te mogen laten voorbijgaan. Vanzelfsprekend zal de volgende Revue in het teken van dit derde lustrum staan en verwacht de redactie gaarne bijdragen voor dit jubileum-nummer aan het bekende adres Amandelstraat 51.

De verdere plannen zullen nog nader worden uitgewerkt en naar alle waarschijnlijkheid zullen we een intieme feestavond organiseeren, waarbij dan o.a. het orkest en het koortje zouden kunnen optreden. Leden die er iets voor voelen dien avond een of ander voor te dragen of op andere wijze zich verdienstelijk te maken, gelieven het bestuur hiervan mededeeling te doen. Nadere berichten volgen.

Het Bestuur overweegt plannen om zoo nu en dan een praatavond te houden, om te beginnen voor het 1e elftal. Wij gelooven wel dat hiervoor belangstelling zal bestaan, terwijl deze avonden zeer zeker nuttig kunnen zijn. Binnenkort hierover meer.

Het Bestuur.

LE D E N W E R F T L E D E N !!!

TUBILEUMNUMMER

TER GELEGENHEID

VAN HET

jarig
bestaan

der R.K.S.V.

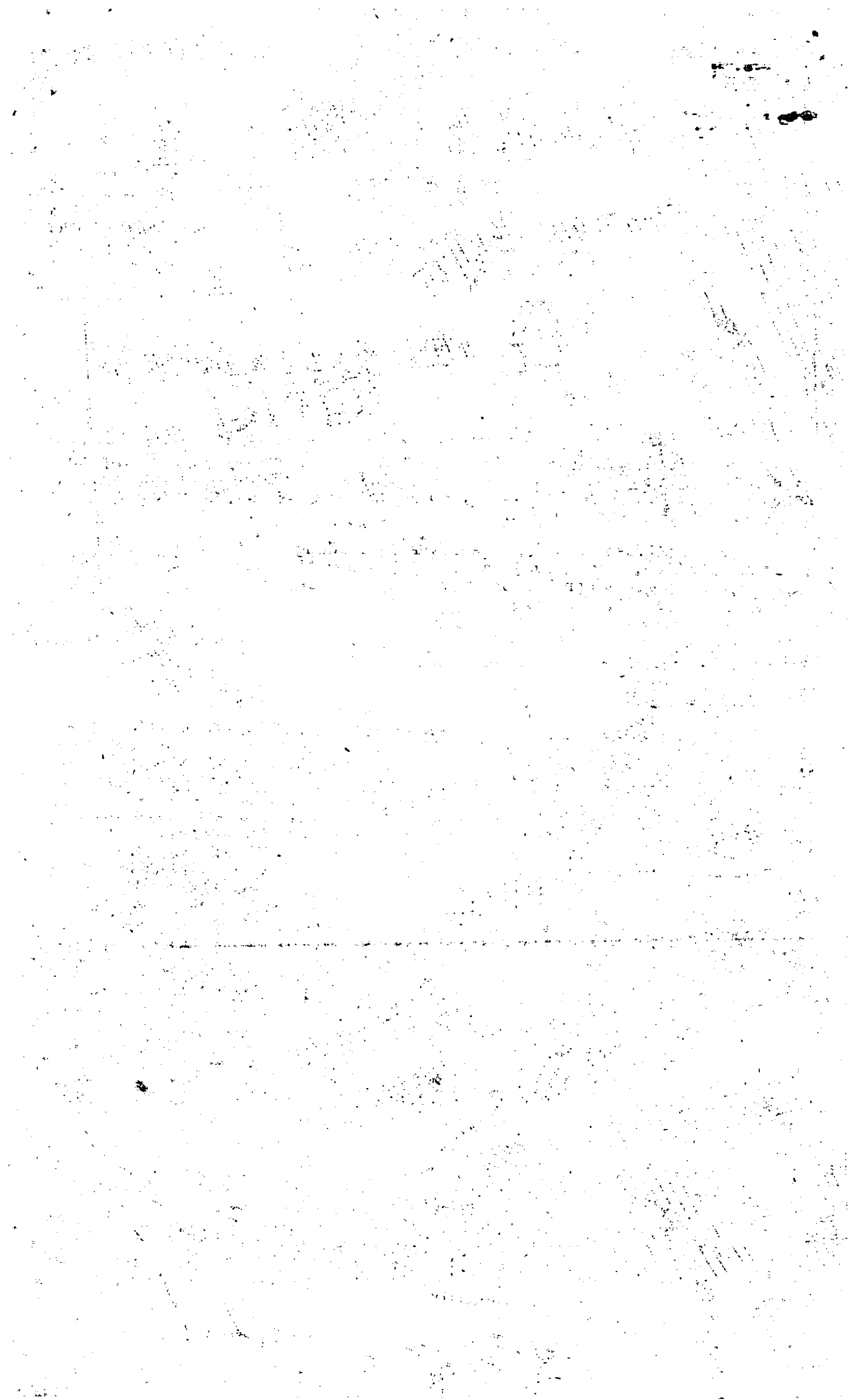
ENIG
40
JAREN

1920

1960

Castro

D E L E N S R E V U E

OFFICIEEL ORGAAN DER R.K.S.V. "LENIG EN SNEL"

R.K.S.V. "Lenig
en Snel". Opge-
richt te Scheve-
ningen 18 Dec. '20.
Bissch. Goedgek.
25 November '21.

EENDRACHT
MAAKT
MACHT!

-o-

Secretariaat:
Herm. Costerstr.
249 den Haag.
Bureau Lensre-
vue: Amandel-
straat 51. Haag.

IN MEMORIAM.

Gedenkt in Uw verloren oogenblikjes onze overleden vrienden: Beo Starrenburg, Guus v.d. Bol, Jan van den Goorbergh, Louis Wezenberg, Freek Stoops en Andre Smits.

AAN ALLEN.

Aan alle leden, donateurs en vrienden van Lenig en Snel wensen de Geestelijk Adviseur, het bestuur en de redactie der Lensrevue, een Zalig Kerstfeest en een Zalig Nieuwjaar, voorspoed in geestelijke, maar niet minder in tijdelijke belangen.

We verzuimden in de vorige revue er melding van te maken, dat ons lid Wim v. Westing een zaak in alle mogelijke artikelen opende. Moge zijn ondernemingsgeest worden beloond met een stortvloed van rijke klanten. Laten we even het adres noteeren: Bezuidenhout 118.

Groot nieuws: Het Lensfeest zal waarschijnlijk pl.m. 1 Februari a.s. worden gevierd. Nadere berichten volgen.

EEN WOORD VOORAF !

Het is goed ook in het verenigingsleven van tijdtot tijd het verleden op te rakelen om in gedachten en gesprekken de prettige gebeurtenissen nog eens voor de geest te roepen en om eveneens de sombere bladzijden uit de clubgeschiedenis over te lezen, die ons er aan kunnen herinneren, dat het niet altijd kermis is, al staan er kramen. Velen van ons zijn al zoo lang lid van Lenig en Snel, dat met de herinneringen van ieder onzer samen te voegen er een formidabel boekwerk tot stand zou komen. Het is echter de vraag of lezers van dit boek de lool episoden er van wel voldoende op prijs zouden kunnen stellen. Wij waren dan ook niet van plan het initiatief te nemen tot het verzamelen der benodigde gegevens. Maar toch voelden we heel goed, dat er zoo iets uit de "oudheid" bij moest zijn, als een jubileumnummer het licht zou zien, al zou het ons veel moeite en tijd kosten. Maar wat gebeurt? Als een late St. Nicolaas- of een vroege Kerstgave rolt een pakket in onze handen, dat het antwoord is op tal van vragen, die zich aan ons opdrongen, toen deze revue moest worden samengesteld. "Our old John" redde ons uit de impasse: twaalf vellen- ongetwijfeld in het nachtelijk uur geschreven, als de radio van de bureu zwijgt- geven zo een aardige kijk op een hoekje van de Lenswinkel, dat het ons goed lijkt bijna niet te schrappen en er vrijwel niets aan toe te voegen. De schrijver gaf ons inderdaad een stuk Lensleven. Hij had er noghaan toe kunnen voegen dat zijn werk niet altijd ten volle is gewaardeerd geworden. Maar wij verklappen dat velen met respect opzien naar de berg werk, die Them Man on the Field in Lens heeft verricht en verlangend inzien naar een tweede berg, die van de eerste in alles het evenbeeld moge zijn.

Voor ons hier blijft er niet veel anders over dan een gelukwens te zeggen aan het bestuur, de leden en de donateurs, omdat hun vereniging, in 1920 opgericht door Koos Haket c.s. in alle storm en ontij 15 jaren is blijven staan. Gedragen eerst door de sterke schouders der oprichters, gesterkt in latere jaren door fris, jongbloed, gelapt en opgekalefaterd na tijden van inzinking en bloedarmoede, staat Lenig en Snel nog steeds recht en zij mag zich verheugen in de sympathie van haar zusters in en om den Haag.

Wij willen dit woord vooraf niet te onvolledig laten en brengen even ernstig in ieders aandacht het werk van onze gestorven vrienden. Bij een grote dag moeten we die nooit vergeten. Gisteren kregen we het portret van Bep Starrenburg in handen; met zijn frisse vrolijke kop en zijn razend snelle beënen, met heel zijn doen en laten, was hij een sieraad in Lens. Dat mag ook van de anderen worden gezegd en met vreugde werkten zij voor Lenig en Snel. De nauwgezetheid van Louis Wezenberg, de optimistische werklust van Guus v.d. Bol, de hechte kameraadschap van Jan v.d. Goorbergh, de trouwe clubliefde van André Smits en Freek Stoops dwingen tot erkentelijkheid en nodigen uit tot navolging.

Wim van Boheemen, onze voorzitter, en Wim van Westing strijden om het oudste lidmaatschap. Wij laten hen vechten. De politie is er goed voor, Maar we zullen niet toestaan dat ze elkaar afmaken voordat zij kennis nemen van onze waardering voor hun trouw aan "Lens": "Trouw moet hlijken". Natuurlijk, en die is hier evident. Meer dan 14 jaren huppelen zij reeds mee in Lens en dat verdient.....wat anders dan navolging?

Dat brengt ons op een idee, om daarmee dit woord vooraf te beëindigen. Laten we met elkaar onze vereniging een cadeau aanbieden. En moge dat cadeau bestaan uit onze vaste plan om nog lid van Lenig en Snel te zijn bij haar twintig jarig bestaan. Afsproken? Dan ook doen!

P. J.

DE DERDE MIJLPAAL.

Menschen zijn over 't alhemeen niet gewoon hun geboortedatum per lustrum te vieren, maar ieder jaar herdenken we met dankbaarheid het feit dat God ons de kostbare gave van het leven schonk, welke herdenking niet alleen een schoone en goede gewoonte, doch meestal ook voor ons een aangename gebeurtenis is. Vereenigingen nemen echter groote stappen, niet bij iedere honderd meter houden ze stil doch slechts bij de mijlpalen; ze pakken de jaren bij elkaar en herdenken slechts de grootere periodes van hun bestaan.

Voor zulk een blijde herdenking staan we thans, nu ons Lens den leeftijd van drie maal vijf jaren bereikt heeft. Het ligt wel niet in de bedoeling dat wij ons aan grandioze feestelijkheden zullen te buiten gaan noch dat wij ons zullen schuldig maken aan buitensporige uitbundigheid, maar al waren de omstandigheden ons het laatste jaar niet zoo gunstig, geheel zonder herdenking mag dit heuglijk feit niet voorbijgaan. Want een zeer heuglijk feit is dit derde lustrum en een gelukwensch te volle waard. Behalve hetgeen Lens praesteerde op het veld, heeft zij al drie jaren een uitstekende naam weten hoog te houden, tientallen jongelui hebben bij haar jarenlang hartelijke vriendschap en trouw gevonden, en, wat meer is, een goed katholiek milieu, waar een goede geest heerschte, en Goddank nog heerscht en een correcte levenshouding in woord en in daad.

Ja, uit onze vereeniging is in den loop der jaren veel goeds gesproten, en dit is een gelukwensch overwaard.

Dat het niet bij het derde lustrum moge blijven, en dat naast onze oude getrouwen ook talloze nieuwe leden aan Lens nog vele periodes van voorspoed mogen helpen verzekeren, dat is onze vurige wensch.

E. Stolwijk pr.
geestelijk adviseur.

BIJ ONS 3e LUSTRUM.

Hoewel wij ons de omstandigheden onder welke wij dien gedenkwaardigen 18en December zouden vieren, zoo geheel anders hadden gedacht, dien dag waarop oór 15 jaren ons Lens werd opgericht, is het toch met gevoelens deels van weemoed, deels van grote dankbaarheid, waarmee wij bij dezen mijlpaal stilstaan.

Van weemoed, omdat wij naast diegenen, die wij maandelijks in ons clubblad herdenken, onder het "In Memoriam", de dankbare herinnering in ons bewaren aan zooveel andere vrienden die wij in den loop der jaren zagen komen en ook heengaan en over wier heengaan wij meerdere malen in deze kolommen onze spijt uitspraken.

Van dankbaarheid vooral, wanneer wij terugblikken op ons 15 jarig Lensleven en waarbij zich zooveel gedachten aan ons opdringen; herinneringen aan Bloei en teruggang, aan zooveel lief en leed, zooveel vriendschap en waardering, zooveel medewerking en daarnaast zooveel begrijpelijke en onbegrepen critiek welke verschillende uitingen van medeleven ons zo menig moment van diepgevoelde vreugde en soms ook van niet minder diepgevoelde teleurstelling bezörgden, welke van een zoo groote Waren en een blijvend stempel drukten op ons Lens. Van dankbaarheid vooral, nu een depressieperiode achter ons ligt en wij met een gerechtvaardigd optimisme een nieuw tijdperk inluiden, hetwelk ons hopelijk die bloei zal schenken, ons die plaats zal teruggeven, waarop onze 15 jaren recht hebben.

Aan U, Lensers; van vandaag zoowel als van voorheen, is de taak hieraan met alle energie mede te werken.

/-invloed

W. van Boheemen
Voorzitter.

's-Gravenhage, December 1935.

VIJF plus TIEN is 1935

BIJ HET 15 JARIG BESTAAN, OPGEDRAGEN AAN HEËL LENS.

BEMINDE VRIENDEN,

Mag ik beginnen om mij aan U-voor te stellen? Mijn naam is v. L.: alias, "the Ballboy" alias "the Chalkman" alias "the man on the Field" en ten slotte alias "Rembrandt" De laatste naam heb ik tot nog toe kunnen behouden derhalve heet ik dus nu zo. "Aangenaam" "Hoe gaat het met U" "O. K! Met mijn geen streek minder" Dank U!"

Ziezo, het officiëel is hiermede van 't veld en voortaan neemt U maar alles voor lief, wat er uit mijn veer zal vloeien. Wel moet ik enig excuus maken bij voorbaat, voor de min of meer chauvinistische strekking van dit stuk "gekladder", hetgeen ik niet voorkomen kan, wijl het in het algemeen mijn persoonlijke belevenissen zijn uit de laatste 10 jaren-mijn 10 jaren-Lens-, en ik deze voor de nieuwe Lens-familie van 1935 wil openbaren. Vooruit daar gaat-ie dan!

Het was ongeveer Juni 1925, toen ik werd geïntroduceerd door André Driessen, 'n vriend uit mijn kinderjaren. Louis Wezenberg o.s. bevond mijn sollicitatie in orde en ik werd kort daarna als lid geïnstalleerd. (Ik ontdek hier dat Lens niet alleen feesteling is, Rembrandt voelt zich ook jarig met zijn tweede lustrum. Wel gefeliciteerd, man!). Al dadelijk onderzocht ik wat wil zeggen een "goed lid van Lens" te zijn. Twee weken lid zijnde, (mijn leeftijd was toen 14 $\frac{3}{4}$ jaar) ontving ik de vererende uitnodiging mij te willen belasten met de verzorging der ballen, ik nam het aan. Die's toog ik zekere avond naar mijn voorganger, wonende Hanenburgerlaan 131, alwaar die v voor een voetbalclub absoluut noodzakelijke dingetjes gehuisvest waren. Balle pomp, rijgpen, heel de "santekraam" snelde me reeds op de trap tegemoet, verlangend als zij waren naar hun nieuwe pleegvader, Zorgvol omarmde ik mijn "geadopteerden" en al wiegende bracht ik hen onder mijn krib waar ze veilig verborgen en verwarmd door de afstraling mijns "corpore sano" een nieuw leven gingen beginnen. Over de verzorging geef ik liever geen persoonlijk verslag vele anderen kunnen U dit vertellen. (o.K. Red.) (Dit was functie nummer 1)

Intusschen ging ik mijn vrije uurtjes aan het werk om het in- en exterieur der tent een beetje op te knappen. Met wat restanten verf en technische adviezen van onze onderwijzers Piet, Koos, Andre en Joop, transformeerden we onze hut tot een waardiger verblijf voor de Lens-illustren; zelfs op de voorgevel kwam een modern gestyleerd vleugelmotief waarin ons naamkaartje werd afgedrukt.

Onder deze bedrijven door kwam December in zicht, de maand van het 5-jarig bestaan. In verband hiermede trachtte ik een gedenkbord te vervaardigen, hetgeen mij inderdaad gelukte. Enige, iet of wat onbedreven penseelstreken met witte verf op 'n blauw plankjededen na enkele uren "zweten" een product ontstaan, wat in lengte van dagen getuigen zou van en herinneren aan ons le jubileum "Het lustrum 1925" (Inmiddels was ik 15 jaar geworden) Lang, heel lang heeft dit kunstproduct in onze "goeie, ouwe keet" gehangen, zolang totdat.....straks meer.

De competitie draaide, de actieve diensten van eenieder werden gevraagd en daar de plaats van lijnentrekker vacant kwam en deze niet lang onbezet kon blijven om stagnatie te voorkomen, werd ik zonder slag of stoot gepromoveerd tot "kalkbaas". Een voordeel was dat de kalkput in mijn vaders werkplaats niet zó te ledigen viel of voor Lens bleef er immer wat inhangen. Niet altijd was dit baantje een pretje, vooral in het regenseizoen werd je vaak moedeloos, omdat je mooie lijnen 's-Zondags dikwijls verregend waren. Ik peinsde hierover en mijn vindingrijke hersenen ontdekten een nieuw procedé ter vervanging van die wegspoelende kalk.

'n Speciale kistbank in het midden van onze "villa" (dat was ons keetje nu geworden) herbergde in het vervolg immer een specialite de la maison, n.l. 'n voorraad heel doodgewoon zaagsel, hetwelk ik zoo nu en dan bij de machines van de fa Knijff vandaan ging schooien en schrapen. Het middel bleek uitstekend, jammer, dat ik toen geen octrooi aangevraagd heb, in minder dan geen tijd werd allerwege dit "spul" gebruikt ('t mos niet magge). Verder had dit het voor, dat ik zodoende nog wel 'ns 'n Zaterdag over kon slaan met "lijntrekken" en ergens anders aan beginnen; want werk, ach, dat behoefde je destijds niet om te vragen. Er was (en is nu nog) altijd meer werk dan geld bij Lens.

'n Geweldige stimulance dreef je onvoorwaardelijk naar het Lensterrein om te werken en dat was de gezelligheid, die er heerschte als Zaterdags de zaak in orde werd gemaakt voor de komende Zondag.

Onwillekeurig zult U nu vragen, voetbalde je ook wel eens? Welzeker, na het werk is het goed rusten, kenden we niet, waarom de trainclub immer zoo tegen 3 uur present was. Dan was het ook feest voor mij. Met mijn destijds keeper-aspiratie's moest ik menig maal onder de lat de vuurpijlen incasseren van onze Bep Janssen, Bertus Overtoom, Eep Wezenberg en meer van die Lenskanonnen. Zelf mocht ik ook wel eens probeeren mijn groote broers na te doen, dit lukte mij slechts nog maar gedeeltelijk (ik was eigenlijk ~~éus~~ ook nog pas junior in lange broek). Ondanks mijn jeugd had ik volgens "deskundigen" wel geschiktheid tot het "gilde der kanonnen" toegelaten te worden, en eenige tijd afgekeken en geleerd te hebben vermocht ik zoo maar dees kunst meester te worden. De ouderen onder ons herinneren zich misschien nog wel hoe mijn sissers hoog in de lucht circelden als een toen nog niet bestaan "auto-giro" of met een prach lengte ten slotte achter het doel der tegenpartij te belanden. Eens zou het beter worden.....!

U concludeert het reeds, ik speelde zoo af en toe in de wedstrijden mee. Tusschen al die "bonken" als Driessen, Overtoom, Rütten en Middendorp naast de lichtere wapenen Verhoef, Vester, Roodenrijs, Runderkamp en anderen was ik broekie van 15 jaar de eeuwige reserve. In gespannen verwachting staarde ik iedere week verlangend naar "tante post" die mijn eventueele aanschrijvingen bij zich zou hebben.

Was het inderdaad zoo dan bleek het huis te klein om mijn vreugde te herberegn ook al was het een "reserve". Zoo zoetjes aan kwam na een half jaartje mijn definitieve opstelling en ook de wedstrijden waarover ik misschien nog aan mijn kleinkinderen vertellen kan. Twee ontmoetingen uit deze periode wil ik nog even aan Uw vergetelheid ontrukken. Piet Juffermans en enkele anderen weten het nog wel, het was op een koude Januari-dag, Westlandia 1 - L. en S. 2 stond op het programma. Met 9 man togen we naar Naaldwijk, ik zou wel voor drie spelen zei captain Piet. Het werd mijn vuurdoop die middag. L. en S. 2 moest kampioen worden, à tout prix. Jongens het komt voor elkaar, zei Bep Janssen bij ons vertrek "In orde baas" antwoordden we. Op een keihard kleiveld vochten we als leeuwen en waarrempel we sleepten de overwinning uit de krijg. Een kwartier voor het einde wilde ik de in het verschiet liggende zege consoludeeren. Dit kostte mij mijn knie. Vanaf de backplaats nam ik het ronde ding mee naar voren.

De "schrik" der velden naderde het doel der Westlandianen. Op het kritieke moment, d.w.z. op het oogenblik van schieten was een der W. menschen zoo onvriendelijk tegen mij en verwees mij met een Westlandsche dof naar moeder aarde, waardoor de kans verkeken, en mijn knie met gebreken was. Bij het opstaan bemerkte ik althans, dat alleen gaan niet mogelijk bleek en gesteund door mijn medeslachtoffers die hun loopvermogen nog behouden hadden, strompelde ik naar de "kleedsalon" na gejuicht door een 70 jarige "ouwe heer" met de woorden; "Ze hadden..." (de rest schraapt de Red.) dank U zei ik en verdween. Zonder verdere incidenten kwam het einde van deze bewogen partij. De wandeling naar de bus, was die middag, deels komies, deels pijnlijk voor mij (Lui weten jullie het nog?) (en of! het was de enigste nederlaag van Westlandia op eigen terrein. Red)

Als tweede evenement in mijn begin carrière memoreer ik het volgende. Eenige tijd later na mijn herstel, maakte ik mijn dag. Mijn groote broer uit het eerste Beg Janssen was nu het slachtoffer van een onwillige knie. Die bewuste Zondag ging het tegen T.Y.B.B. uit Haarlem (le klas R.K.F) De vroede vaderen gunde mij een debuut naast onze groote Koos (the coming international) Enorm slecht/heer! Storm wind, hevige regen en een aal gladde bal gaven ons voor de rust eenig voordeel. Koos onderbreekt een aanval, geeft een pass naar mij, ik deponeer het bruine monster op mijn schoeneus en geholpen door genoemde elementen plus "Kruschensalt" en beenenkracht, suiste genoemd apparaat op knie hoogte met ontwijking van elk vijandig been in de richting van het T.Y.B.B. doel. De keeper onthutst over hetgeen zijn spelers zich permitteerden, laat de bal door zijn vingers glippen "Goal" op hondens meter afstand! Een bijzonder doelpunt en dat was het! (Dik Trom) Cas Bontje kwam vragen of ze er thuis wat van wisten? Hoe het was en hoe het kwam deed er minder aan toe het eind bracht een 2 - 1 overwinning waarbij de eenige tegen goal nog gemaakt werd door een der toeschouwers! "Bijzonderheden in het wedstrijdarchief) Opnieuw kwamen 2 vacatures in het Lenshuishouden. 2e Penningmeester/en elftalcommissielid. Beide functies werden Rembrandt - goedgezak! Een prettige herinnering zal ik immer hiervan behouden.

Nog veel meer zou ik U kunnen vertellen van al die wedstrijden, al die gezelligheid, die echte clubgeest, kortom van alles wat met het Lens van die dagen een was. Een elementair begrip domineerde in heel het Lens gezin, saamhorigheidsgevoel. Het was zoo als praeses Juffermans in 1929/'30 op de jaarvergadering zei:

" EEN VOOR ALLEN, ALLEN VOOR EEN".

Even moet ik hiernog stilstaan bij de oogenblikken van droefheid toen onze te vroeg gestorven leden ons ontvielen. Guus, Jan, Louis en Freek ze waren echte Lensers.

Het was met altijd "boter tot de boom" Zonder strijd en wederwaardigheden was ook het Lensleven niet waard geleefd te worden. Het uitbreidingsmonster in ons Haagje vrat om zich heen en verorberde ook ons "dierbaar plekje grond" aan de Westduinen. Dag lieve duintoppen, dag verkwikkend zeebad (kosteloze waschinrichting) dag Vermaden (wee hem die hier kwaad van denkt!) dag allemaal "Lens gaat U verlaten". We moesten naar een ander veld en vreeselijke misère wachtten ons.

Goddank beschikten we over ijverige menschen, werkers voor ons idiaal. Onder het devies "We zullen slagen", werd een nieuwe phase ingeluid. Een veld wisten we te bemachtigen (gezien de schaarste toentertijd is dit kraachtige woord gemotiveerd) De moker verscheen op het veld, Nelis, onze chef van het sloopersgilde, regelde alles serieus, echter ondanks zijn bemoelingen bleef er niet veel meer dan spaanders over. Een tweede strop! Er moest 'n nieuwe tent komen en er waren geen dupies. Er kwam een plan, de centen, de tent, alles kwam weer op echte lensmanier voor elkaar: dus alles eigen fabrikaat. Het foto-archief wat toen is aangelegd geeft U een chronologisch overzicht der bouwerij. (Enzage kosteloos) Eenige bijzonderheden wil ik hier in het kort wel verhalen en ik begin dan met de lijst van notabelen die alle even verdienstelijk "gesjouwd hebben"

/-moet "weer" wezen.

In Zekere Hr. Runderkamp

Piet Juffermans

Wim van Wsting

Koos Runderkamp

Nelis v.d. Laan

Fam. v.d. Bogaard

Koos v.d. Kleij

Eep Wezenberg

Cas Bontje-Pa Walhain

Pa en Moe Janssen

Cor van Egmond

Gebr. Janssen

Lens-leden en Vrienden

en ten slotte ondergetekende

(Hier worden o.a. Frans Bergman en tal van junioren vergeten. De foto's liegen niet. Red.)

Architect

Algemeen Leider

Aannemer

Opzichter

Voorman

Betonwerkers

Fouragier en aestetisch adviseur

Specialist Kruier

Loodwerkers - Zinkgieters

Ieders Assistenten

Transporteur

Bruggebouwers

Voor alle karweitjes

Tentenverver en Decorateur.

Met man en macht werd er gewroet in de klei- en de cementspecie, er werd gezaagd en gespijkerd en ten slotte gesmeerd en gede- coreerd. Een sierlijk bord (ontwerp van Westing en Rembrandt) prijkte boven de tent, de vlag aan de bezem. De tent was klaar !!! (Volledige afwerking voor het nageslacht overgelaten) (Zegt U dat wel, juffrouw.Red.) Ondanks alle moei- lijkheden, regen, sneeuw en ijs, een levensgevaarlijke Leijweg en nog veel meer bekommernissen waren we geslaagd. De naam "WATERLOO" ontstond later onder inspiratie van Eep van Wezelenburg. (WATER/ingen - LOO/sduinen). Niet ten on- rechte draagt ons Stadion heden ten dage deze wijdse benaming (Bovendien werd op de doopdag de pompinstallatie plechtig in gebruik genomen. Enkelen brengen de slag van Waterloo in het geding) Red.) Dit gedeelte wil ik niet beëindigen zonder een der allervermakelijkste (?) momenten uit die dagen te verhalen, nl. de nachtelijke werkscene.

Wim, Nelis en ik zei de gek gingen om 9 uur des avonds vol goede moed over de stikdonkere Leijweg bepakt met alle ingrediënten voor een kampement. Cor van Egmond zorgde voor centrale verwarming (een sala- mandertje met eierkolen). Erwtensoep, koffie en thermosflessen, een karrevracht cigaretten, een rol dekens, fototoestel met magnesiumlicht, van alles hadden we, zelfs Nelis had zijn spel kaarten niet vergeten. Een gure Noordwester doorkliefde de luchten en onze kleeren. Klappertandend werd er gezwoegd om er een stukje dak op te krijgen voordat Pluvius ons nachtelijk avontuur zou kun- nen vergallen. Rembrandt's artistieke vingers beefden bij elke kwaststreek. " De tent mot dicht, jongens", schreeuwde Wim dus, we zetten door ! Tegen 1 uur middernacht werden de werkzaamheden onderbroken voor een hartige brok en een slok, de kachel opgesport, de snert gewarmd, ons ontbijt van die Zaterdag was gereed. Na een "huzaren-splendo" van Wim, haalde Nelis zijn spel kaarten voor de "Nacht" en gingen we een robbertje klaverjassen.

Hoe we verder dāe nacht doorbrachten, zal ik maar niet beschrijven (de beschikbare dekens bleken te gering in aantal om ieder te dekken, de modder steeg tot onze knieën). Bij het ontwaken (alsof we geslapen hadden) werden we aangenaam verrast door Koos v.d. Kleij, die door de Siberische koude als een Eskimo gekleed, ons een hoeveelheid heete anijs- melk kwam brengen (Moeder v.d. Kleij en Koos nogmaals bedankt hiervoor! (J) (EN weet J. niet meer wie voor een slokkie en voor sigaren zorgde ? Red.)

Van voetballen was onderwijl niet veel gekomen, de resultaten waren dat jaar niet evenredig aan de offers, welke gebracht wa- ren. Het 10 jarig bestaan werd herdacht en naast al mijn functies kon ik ook misdienaar zijn tijdens het triduum, zei Kapelaan v.d. Berg (Thans pastoor) en ten sloote werd ik bij de jaarvergadering benoemd tot Penningmeester, mijn zoveelste en laatste (althans voorlopig) functie, welke ik in Lens zou bekle- den. Het geweld was bijna hopeloos. Een lege KAS, een schuld om te rillen. En- fin, ik had weer wat te doen. Na de lopende contributie verplichtingen gere- geld te hebben, nam ik mij voor een grote donatie-campagne op touw te zetten. (Nu eerst even een noot van ons. Red.) Dit werd hem noodlottig, dat wil zeg- gen zijn vrijgezellenleven. Tijdens een van die huisbezoeken bij de Lensrela- ties ontmoette hij een zeker iemand, luisterende naar de naam "Miep". Het werd wat..... maar ..... hij bleef voetballen..... bleef Lens trouw, omdat hij een was geworden met Lens. Maar even trouw bleef hij aan Miep. En als we bin- nenkort een groot bericht vernemen, komen wij om haar en hem geluk te wensen. Red.)

Nog vier jaar daarna, bleef het rollen, met ups en downs; we maakten van alles mee. Een afdelings-kampioenschap mocht ik mede helpen veroveren, in een titanenkamp tegen Wilhelmus de titel mede bevechten, het 12½ jarig bestaansfeest mede bewerkstelligen (hier vergeet schrijver zijn functie van balletmeester. Red.)

Alles bij elkaar, het was mij immer een vreugde en plezier in, met en voor Lens te werken. Ik zou niet eerlijk zijn, hier te verzwijgen enige moeilijke situaties, welke er ontstonden toen ik mij geroepen voelde een andere sociale jeugdorganisatie te gaan opbouwen. Een verschil van mening met anderen veroorzaakte een, (gelukkig tijdelijk) heengaan. (1 Juni 1935) "Oude liefde roest niet" en ik zou "ik" niet geweest zijn, als mijn besluit gehandhaafd zou blijven. Inziende de dringende noodzaak van het ogenblik gaf ik mij in October jl. opnieuw voor de Lensbelangen en naar ik zelf hoop, totdat mijn actief optreden niet meer van node zal zijn, of huiselijke plichten mij roepen zullen. (Wij staan hem niet meer af. Red.)

Geliefd Lens, ik ga deze memoires eindigen, onvolledig als zij moesten zijn vanwege de bescheiden ruimte die ik van de Revue-Redactie mag vergen voor dit "gekrabbelte". Ik feliciteer je met het 3e Lustrum, Uw geacht bestuur en al Uw leden inclusief, ga zo verder in het volgend vijftal jaren, gij verricht een groot en groots werk, gij doet in deze vorm van jeugdwerk enorm veel voor de Katholieke Actie, waar onze huidige Paus Pius XI, zo om vraagt; weest allen leken apostelen voor Kerk en Maatschappij. Ik, Rembrandt, zeg U, zolang ik leef, nimmer zal ik U vergeten!

s-Gravenhage December 1935.

Rembrandt = J. v. Liempt
Gebrev. Jeugd- en Sport-
leider.

WAT DE SPORT ILLUSTRATIE VAN ONS ZEGT.

LENIG EN SNEL.

Het heeft velen verheugd ook via de S.I. weer eens te hebben kunnen vernemen, dat het in het oude Lens weer naar wensch gaat. De successen op het groene laken zullen ongetwijfeld ook spoedig komen. Lenig en Snel gaat feestvieren. Op 18 December bestond Lens 15 jaar. Wordt via de Lensrevue een bescheiden wijze van feestvieren aangekondigd; ongetwijfeld zullen de velen die den groei en den bloei van deze vereeniging van meer nabij hebben meegemaakt; dit geest onvergetelijk maken. 15 jaar lang heeft het stoere Lenig en Snel in den Haag gewerkt aan de belangen van den Katholiek sportman en steeds op waardige wijze heeft zij de Katholieke Sport gepropageerd.

Wordt door allen die den heilzamen invloed van dit werk hebben ondervonden, al is het niet rechtstreeks, dan toch zijdelings, wel voldoende gewaardeerd, wat als grondslag gold van de Katholieke Sport in den Haag? Ook Lenig en Snel prijs ik hier gelukkig, immers met een mooi verleden zal zij nu staande onder moeilijker omstandigheden haar met moeite veroverde plaats met meer recht kunnen blijven opeischen. 15 Jaar lang heeft deze mooie vereeniging een voorbeeld gegeven wat met fairness en sportiviteit bereikt wordt. Nooit zal de Katholieke Sportgemeenschap in den Haag vergeten wat door hen om wille der Katholieke Jongelingschap werd tot stand gebracht.

Blauw-Witten gelukkig daarom dat de Jan Salie-geest verbannen is uit Uw club. Gelukkig vooral omdat het de wensch van velen is, dat het oude Lenig en Snel in lengte van dagen een kerngezonde vereeniging blijft. Redenen tot feestvieren zijn er te over, aan levensblijheid ontbreekt het in het Lens-Home evenmin, wie kan dan een echt gezellige feestviering verhinderen? Het jubileum-nummer dat bij deze gelegenheid zal worden uitgegeven, zie ik met belangstelling tegemoet, waarvoor ik bij voorbaat reeds hartelijk dank zeg.

GEEWEE.

WAT EN HOE LENS SPEELDE.

Slecht weer is een buitenkansje voor een wedstrijdenverslaggever. Gauw klaar! Slechts één wedstrijd te bespreken nl. Valkeniers D tegen Lens B. Thuis was indertijd verloren met 5-1. Thans ging het beter, ofschoon de Valkeniertjes met de punten gingen strijken, moesten zij toch zich tevreden stellen met een magere 2-1 overwinning. Voor de rust speelde de Benjaminnetjes vlug en vlot, daarna wat minder. Lambert maakte een juweeltje van een doelpunt. Samen met Henny was hij zeer actief. Henk werd zwaar bewaakt. Adriaan en Alex speelden iets beneden hun kunnen. Willy was de ster van het veld. Meneer Venrooi was zeer tevreden over het spel en be-treunde slechts de nederlaag.

P.J.

